

FOT BAL

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL V ● JOI 12 NOIEMBRIE 1970
12 PAGINI ● 2 LEI

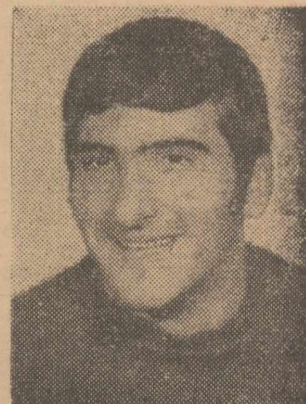
233

ASEARĂ, PE „NINIAN PARK” DIN CARDIFF!

ȚARA GALILOR — ROMÂNIA 0-0

UN REZULTAT CARE DESCHIDE
ECHIPEI NOASTRE FRUMOASE
PERSPECTIVE ÎN CURSA PENTRU
OBTINEREA PRIMULUI LOC AL
GRUPEI I DIN PRELIMINARIILE
CAMPIONATULUI EUROPEAN

CITIȚI ÎN PAGINA A 12-a
AMANUNTE TRANSMISE DE
TRIMISUL NOSTRU SPECIAL



RADUCANU
„eroul meciului”

In paginile 6, 7 și 8:

O „MASĂ ROTUNDĂ”

ORGANIZATĂ DE REVISTA NOASTRĂ

- GHEORGHE CONSTANTIN
- TRAIAN IONESCU
- CORNEL SIMIONESCU
- RUDY WETZER
- DR. NICOLAE STĂNESCU, discută:

RĂMÎNEREA ÎN URMĂ
A ECHIPELOR NOASTRE
FAȚĂ DE VALOAREA
MARILOR CLUBURI
EUROPENE



Kraus înscrie al doilea gol al Sportului studențesc București în meciul cu Coahlaul P. Neamț (scor final: 4-1), din cadrul Diviziei B.



Duminică, etapa a 10-a a Diviziei A:

LIDERUL ÎN DEPLASARE, URMĂRITORII SĂI
PE TEREN PROPRIU!

VA REZISTA DINAMO ASALTULUI?

Antrenorii lotului olimpic, în căutarea unor formule mai viabile, au programat o nouă partidă de verificare la București — „cu Progresul”.
În imagine, Axente (lotul olimpic) și Dudu Georgescu (Progresul) în luptă pentru balon.

Foto: S. BAKCI

In paginile externe:

- CINE VA FI SUCCESORUL LUI RYGR?
- MARI NEÎNTELEGERI LA INTER!
- MILJANICI POVEȘTEȘTE CUM UN PENALTI RATAT L-A FĂCUT ANTRENOR
- ECHIPA LUI ZAGALO DEZILUZONEAZĂ

CURIER SĂPTĂMÎNAL

PITEȘTI. Avînd drept scop angrenarea, într-o activitate continuă a elevilor din școlile generale, în acest sezon, C.J.E.F.S. Argeș, în colaborare cu Inspectoratul școlar municipal Pitești, a organizat un campionat dotat cu „Cupa de toamnă”. Au participat nouă echipe reprezentative de școli.

Intrecerea s-a ridicat la un nivel tehnic calitativ și spectacular superior față de anii trecuți, ea fiind urmărită de un numeros public spectator format din elevi, profesori, părinți etc. La reușita competiției, în afară de organizatori, o contribuție și-a adus și colectivul de antrenori de la Centrul de copii și juniori F.C. Argeș, aceștia fiind prezenți la toate întîlnirile, avînd astfel posibilitatea de a recruta o serie de elemente talentate.

Pentru cucerirea trofeului pus în joc au candidat de la egal la egal echipele școlilor generale nr. 10 (prof. Luca Mălușanu), nr. 2 (prof. Ion Mărgescu), nr. 3 (prof. Cornel Corciu) și nr. 1 (prof. Ion Stănescu) și numai ultimul joc a decis cîștigătoarea trofeului. Echipa Școlii generale nr. 10 care este compusă în marea majoritate din atleți, (prof. Luca Mălușanu are specializarea atletism), în ultimul său joc a învins echipa Școlii generale nr. 1, cu scorul de 4-1. (Ilie Fețeanu coresp.)

BRAȘOV. Actuala ediție a campionatului de fotbal al județului Brașov cunoaște un interes mult mai mare decît în anii trecuți. Aceasta nu numai prin atenția acordată pregătirii majorității echipelor, ci mai ales sub aspect organizatoric, asociațiile cu echipe în campionatul județean făcînd un salt calitativ în această direcție.

Din rîndul celor 14 echipe participante în actuala ediție, bilanțul cel mai satisfăcător îl prezintă deocamdată formația studenților din orașul de la poalele Timpei, Politehnica Brașov, care de ani de zile se află printre fruntașele fotbalului județean, conduce cu autoritate, acumulînd maximum de puncte, cu un golaveraj excelent: 27-3. Formația studenților brașoveni, pe care o pregătește cu pricepere și entuziasm antrenorul Al. Dumitru, este compusă din numeroși tineri talentați, care și-au propus — și pînă în prezent au dovedit că muncesc serios pentru realizarea acestui obiectiv — să cucerească în această ediție primul loc. Așa cum se prezintă pînă acum, studenții brașoveni au toate șansele să-și realizeze obiectivul propus. La patru puncte diferență urmează în clasament, fosta campioană județeană I.C.I.M.B. (antrenor C. Mateescu) careia numai „banul” nu i-a hărăzit un loc în Divizia C, în cel de-al treilea joc de baraj cu G.F.R. Sighișoara.

Dar, pînă la terminarea sezonului de toamnă, mai sînt destule etape, care pot produce modificări în clasament, ceea ce va face și mai interesantă actuala ediție a campionatului județean Brașov. (C. Gruia — coresp.)

HUNEDOARA. Inițiativa a pornit de la clasa a V-a B a Școlii generale de 10 ani nr. 1 și ea a găsit ecou și la celelalte școli. Așa se face că în această toamnă s-a desfășurat un campionat al clasei a V-a, competiție dotată cu „Mingea fermecată”. Victoria finală a revenit chiar organizatorilor întrecerii, adică clasei a V-a B, echipă pe care v-o prezentăm în clișeu alăturat și din rîndurile căreia s-au evidențiat Birsilă, Dud, Varga și Farkas (prof. I. Vlad — coresp.).



CU ANTRENORUL CLUJEAN VASILE BĂLUȚIU DESPRE:

PORASCHI, MIHĂILĂ, IORDACHE ȘI O ECHIPĂ DE TINERET-REZERVE IDEALĂ!

În ediția 1969/1970 a campionatului de tineret-rezerve, echipa Universității Cluj a avut o comportare oscilantă, mediocră. Comportarea în ansamblu n-a prea avut darul să bucure pe simpatizanții „șepcelor roșii”, deoarece aceștia știau cu toții că acolo, la tineret-rezerve, jucau fotbaliști de un real talent ca Lică, Bungău, Negru, Coman etc. Rădălele culese după al doilea an de activitate a echipei de tineret-rezerve (în timp ce juniorii Universității clujene erau încoronați cu titlul de campioni republicani) n-au mulțumit nici pe conducătorii clubului clujean care alțeva ar fi așteptat de la cadetii lui „U”. Ce anume?

— Un loc mai bun în clasament? I-am întrebat recent pe Vasile Băluțiu, antrenorul juniorilor clujeni.

— Știți foarte bine că nu așa ceva conțea într-o astfel de competiție. Și știți la fel de bine că și mine că un loc doi sau trei, sau chiar unu, puțin interesează. Nu văd cît de mult ne-ar încălzi pe noi, toți antrenorii de la „U”, dacă vom cîștiga campionatul de tineret-rezerve. Alțeva ne împinge din urmă, alțeva ne face să forțăm la maximum capacitatea jucătorilor din această a doua echipă a Universității Cluj, să imprimăm un ritm de pregătire mult mai susținut...

— Adică?

— Adică jucăm duminică, luni ne relaxăm, apoi avem zilnic câte două antrenamente. Încheiem săptămîna de lucru sîmbătă, și tot

cu un antrenament. Toți jucătorii s-au acomodat acestor cerințe și rezultatele au început să se vadă, echipa reușind să joace fără oscilațiile de formă din campionatul precedent, fără căderile fizice din unele meciuri...

— Bine, bine, dar afirmați că ceva anume vă face să accelerați ritmul pregătirii formației de tineret-rezerve. Se poate afla acest „ceva anume”?

— Desigur. Nevoia și lipsa de timp!

— S-o luăm metodic. Are echipa primă nevoie cît mai repede de puțină de un fundas lateral-stînga? Îi va avea cît de curînd, Poraschi sau Mihăilă. Ultimul poate juca foarte bine și ca fundas central. Mai departe. În ultimul timp, cele mai multe modificări la prima echipă s-au produs în linia de mijloc, în cadrul căreia doar Anca a rezistat meci de meci. Pentru a veni oricînd în ajutorul primei echipe, am hotărît ca și formația de tineret-rezerve să adopte același sistem de joc, cu trei mijlocași (Lică—Penzeș—Mureșan), oricare dintre aceștia, atunci cînd se va apela la ei, să fie deei capabili să facă saltul lingă Anca sau Stîncel fără a avea complexe. Trebuie să spun că antrenorul principal al primei echipe, Andrei Sepci, asistă la aproape toate antrenamentele noastre, venîndu-ne în ajutor ori de cîte ori e nevoie. În sfîrșit, cît timp credeți că va mai juca Adam? Un an, doi, trei. După ace-

ea îl va înlocui Iordache sau Coca. Va fi tot un golgeter. Pe Coca l-ați văzut jucînd la turneul final al juniorilor de la Brașov. Are 17 ani și promite să devină un virf bătător, chiar mai avid de goluri decît Adam, Iordache în schimb are o viteză de deplasare formidabilă și lovește la fel de puternic cu ambele picioare. Aceste două însușiri, plus o bună defență, l-au ajutat să devină golgeterul echipei, Iordache, cît mai ales Coca, sînt încă „necopti”. Noi îi pregătim însă cu cea mai mare seriozitate pentru a putea face față în prima divizie. Și nu numai pe ei. De altfel, o echipă de tineret-rezerve ideală ar trebui să fie pur și simplu o a doua echipă de Divizia A, s-o poți a-runca oricînd în focul disputelor cu aceleași șanse. Sau dacă nu, să poți în orice moment să transferi un compartiment întreg primei echipe. O linie mediană Mureșan-Lică-D. Mocanu sau o apărare Iordache—Coman, sau doi fundași buni Poraschi—Mihăilă...

Am văzut echipa de tineret-rezerve a Universității, jucînd trei partide din actualul campionat, toate trei cîștigate pe deplin meritat, datorită unui plus de efort, unei mai mari rezistențe în raport cu aceea a adversarilor întîlniți. Dar pînă la echipa de tineret-rezerve ideală, „U” mai are de parcurs un drum destul de lung și, bineînțeles, extrem de greu.

L. D.

PETRE MAGAREATA, com. Slobozia — Mîndra, Telecoman: 1. Nu, Alexan-dru Boc nu și-a terminat încă de ispășit condamnarea, așa că, n-are cum să joace fotbal. La ce echipă și va reuși activitatea după terminarea condamnării? N-am putea să vă spunem cu exactitate. Trebuie să mai așteptăm răspunsul la această întrebare. 2. Ion Nunweiler a revenit la echipa sa, Dinamo București, în rîndurile căreia speră să mai joace încă. Are 35 de ani.

GAVRIL COZMAN, Timișoara. Dezbateți pe mai multe pagini cauzele comportării total nesatisfăcătoare a echipelor noastre în turul doi al cupelor continentale. Ce sancțiuni li se cuvin? Multe. Numai că degeaba le suspendăm să nu mai susțină meciuri peste hotare. Alțeva considerăm noi că trebuie făcut: întărirea cluburilor prin măsuri multiple și efi-



ciente. Altfel, și la anul și peste doi ani, ne vom lovi de aceleași rezultate.

ȘTEFAN FOCA, com. Frumusea, Botoșani. Afirmați în scrisoarea pe care ne-ați expediat-o că jucăți la echipa Gloria din comuna dv, care activează în campionatul județean Botoșani și că numai noi vă putem ajuta să vă transferați la o altă echipă. Vă rugăm să ne scuzați, dar noi nu vedem modalitățile prin care v-am putea ajuta. Singura cale de a urca pe treptele de școală fotbalului e cea presărată cu ore, multe ore și zile de pregătire, și, bineînțeles, cu înțelegerea cuvenită din partea echipei la care jucăți.

MIHAI AVASLOAEI, Piatra-Neamț, 1. Alexandru Neagu, atacantul Rapidului nu a jucat niciodată la Politehnica Galați. Provine din pepiniera echipei din Giulești. Cu alte cuvinte, e rapidist dintotdeauna. Un alt Neagu, Decobal, actualul jucător al echipei Universitatea Craiova, a fost, mai mulți ani, component al formației Politehnica Galați. 2. Pop. fundasul greapta al feroviarilor bucureșteni, provine de la F. C. Argeș. 3. Nicolae Lupescu are jucate, pînă în prezent, 9 meciuri în reprezentativa României.

VASILE BOTA, sanatoriu Tulgheș, Harghita. Iată adresa revistei „France Football”: 10 Fg — Montmartre, Paris 9, telefon 824-70-80.

IN AQUA FORTE

INTÎMPLĂRI (NEDORITE) HUNEDORENE...

O TRUSĂ RATACITĂ, UN DOCTOR DISPARUT!

Recent, pe stadionul Corvinul, s-a avut loc întîlnirea de juniori dintre Corvinul Hunedoara și Minaur Zlatna. Din minutul 33, Minaur a jucat în 10 oameni, unul dintre echipierii săi, Drăguș, accidentîndu-se. Desigur că putea să-i ia locul un alt jucător, numai că Minaur n-avea pentru acel meci... nici o rezervă! Atunci cînd Drăguș s-a accidentat, destul de grav, pe stadion nu se afla nici un medic care să-i dea un prim și urgent ajutor.

— Unde-i medicul? I-a întrebat cineva pe V. Marcu, președintele asociației Corvinul.

Omul a ridicat, nevinovat, din umeri.

— A plecat, dar mi-a lăsat mie trusa! i-a răspuns, puțin mai tirziu, îndrăznețului și curiosului, antrenorul echipei Corvinul, Dumitru Patrașcu.

Și într-adevăr, avea trusa. Numai că o avea degeaba. Se uita la ea ca...

URMEAZA „PREMIILE”. ACORDAȚI-LE CU ATENȚIA CUVENITA!

Partida de fotbal dintre Minerul Vulcan și Preparatorul Petrila din cadrul campionatului județean de fotbal (18 oct. a.e.) s-a transformat în repriza secundă într-o încăierare în toată regula. Jucătorii Minerului, vîzîndu-se în situația de a nu putea cîștiga meciul, s-au hotărît brusc „să-i învețe ei minte” pe cei de la Petrila să mai vrea puncte de la Vulcan! Au cerut și ajutorul unor binevoitori din tribune și din „strădanile” lor corelate au rezultat pumni frumoși aplicați cu talent în ochii adversarilor, crampoane care au mîngîiat genunchii celor de la Petrila etc., etc. „Coordonatorul”

acțiunii a fost Costel Golgoțiu. Împreună cu I. Cugereanu, Stoenescu și foștii jucători ai Minerului, Chiceanu și Fessner, s-a bătut cu o dăruire care trebuie „răsplătită” cum se cuvine de cei în drept. Rezultatul? Jucătorii Sereanu și Velea — internați de urgență în spital, Bolovan, Constantin, Foca, Leșu și conducătorul echipei din Petrila, Ioan Ciur II, cu toții bătuți măr! Ceilalți au scăpat cu fuga!

Așteptăm să fim informați ce „premii” s-au acordat bătăușilor...

GALAGIOSUL DIN LONEA!

Pînă în min. 30 al partidei din campionatul județean dintre Constructorul Hunedoara și Paringul Lonea totul a decurs normal. Jucătorii și-au văzut de treabă pe teren, rezervele și antrenorii pe băncile lor, spectorii își încurajau sportiv favoriții. În min. 30 însă, gazdele înscriu un gol. Golul derutează pe cei de la Lonea dar, cel mai gălăgios se dovedește a fi un oficial de pe banca rezervelor oaspeților. Extrem de nervos, el s-a apropiat de marginea terenului și a început să-și... încurajeze echipa în gura mare, dar într-un mod cu totul aparte.

— Ce faci mă, căscatul? Intră la el! Ia-l cu totul!... Cine te-a învățat fotbal mă, mutule?!

Expresiile „încurajatoare” au avut darul, după cum bănușiți, nu să calmeze pe jucători, ci, dimpotrivă, să-i enerveze și mai mult. Așa se face că „mutul” a greșit din nou, „căscatul” de asemenea și adversarii le-au mai dat un gol.

Cine credeți că era gălăgiosul, atotcunosătorul nepoliticos? AUREL BORȘA, de profesie inginer, secretar al asociației sportive Paringul. Așa stînd lucrurile, ne întrebăm: cunoaște, oare, tov. Borșa regulamentul de fotbal și legile nescrise ale buneii cuvințe?

Profil



FOSTUL TUNAR AL ARĂDENILOR

DIRIGEAZĂ ZBORUL...

VULTURILOR DIN LUGOJ

Vi-l mai amintiți, stimati cititori, pe atacantul-golgeter al textiliștilor arădeni de acum cîțiva ani, Mihail Tîrlea? Jucător model de conștiinciozitate, serios pe gazon și în viața de toate zilele, Tîrlea s-a retras din activitatea competițională în 1968, îmbrățișînd, ca mulți alți jucători divizio-

de bun pedagog, cunoscînd multe dintre îndatoririle pe care trebuie să le aibă un antrenor, Mihail Tîrlea își înscrie pe agenda scurtei sale activități de conducător de echipă un prim succes: cîștigarea campionatului județean. Succesul e umbrît însă de ratarea promovării în

Divizia C, echipa sa, Teba, fiind cu vreo cîteva luni mai „bătrînă” decît adversara de baraj, Minerul Teliue.

În vara anului 1969, Asociația sportivă Vulturii Textila Lugoj îi încredințează conducerea divizionarei C din orașul bănățean. Ambitios, fostul jucător al actualilor campioni începe o muncă susținută cu noua sa echipă, aducînd-o, în numai un an, din subsolul clasamentului în luptă directă pentru promovare în eșalonul doi al fotbalului nostru. Local 2 la încheierea ediției trecute, după U.M.T., ar fi trebuit să-l mulțumească într-un fel, Tîrlea afirmă însă în perfecția cunoștință de cauză:

— Echipa are mari posibilități, jucătorii se inseru pe coordonatele unei discipline totale, sînt dornici de aținare, așa că, e normal să aspirăm cu toții la rezultate mult mai frumoase decît în anul precedent!

Și într-adevăr, în campionatul actual, echipa Vulturii Textila Lugoj vrea să confirme spusele tîrleului antrenor, îndreptîndu-și privirile spre... înălțimile pe care și le-a propus pentru escaladare.

PAVEL ȘODINCA
corespondent

DISCUȚII, DISCUȚII, DAR... UNDE-S FAPTELE?

"Bursa" fotbalului românesc, exprimată de valoarea echipelor de club angajate în competițiile europene, după cele două meciuri greu de uitat, este deci zguduită și frământată de aceleași vechi carențe, relevate și în participările trecutelor ediții. Problema cluburilor puternice, cu personalitate, capabile nu numai să înfrunte cit mai onorabil marile formații europene, dar să dea și o replică în concordantă cu pașii pozitivi făcuți de reprezentativa națională, rămâne pe mai departe subiect de actualitate în soccerul nostru.

Dacă ne gândim bine, nu o dată sau nu de puțin timp presa a atacat multitudinea de aspecte ce frânează creșterea calitativă a fotbalului nostru, afirmarea formațiilor frunțase de club în partidele internaționale oficiale. Și, ca un făcut, de doi ani F.R.F., Colegiul central al antrenorilor au făcut serioase investiții de cunoscute, au elaborat atâtea și atâtea planuri de măsuri, de directive, toate având drept scop îmbunătățirea pregătirii fizice generale a jucătorilor. Tehnicienii echipelor divizionare A, reușii în jurul meselor rotunde, au discutat și răsdiscutat planurile întocmite și le-au acceptat cu bună știință. După un timp au urmat, firește, alte discuții, ca să se constate că lipsa de angajament total persistă, că echipele, în ansamblu, nu joacă într-un ritm susținut pe întreaga perioadă a partidei. Lucrurile, după cum se vede, se desfășoară după un anumit tipic care ne este caracteristic, de ce să ne ascundem după deget. Cum intervin însă unele eșecuri de proporții celor din turul doi al competițiilor europene, ne întoarcem la vechile scuze și afirmații tocite: „N-avem încă cluburi și echipe puternice”. „Decalajul valoric între noi și formațiile europene este de vină” etc., etc. Urmare: O nouă analiză a modului cum se îndeplinesc planurile elaborate, o nouă constatare a antrenorilor echipelor divizionare A. Ceea ce s-a întâmplat și la sfârșitul săptămânii trecute.

Plecând de la rezultatele

și comportările reprezentanților noastre în Cupa campionilor europeni, Cupa cupelor și Cupa europeană a tîrgurilor, F.R.F. prin organismul său, Colegiul central al antrenorilor, a repus vineri 6 noiembrie, pe masa de lucru, „dosarul fotbalului”. Obiectul discuțiilor (nota bene!) a pornit de la constatarea făcută în luna iulie a.c. în urma analizei campionatului Diviziei A, ediția 1969-1970, comparată cu mai multe aspecte ale jocului practicat de echipele noastre frunțase, cu caracteristicile jocurilor bune din campionatul mondial — și în general cu a celor de pe plan european. Atunci toată lumea a fost de acord că nivelul majorității jocurilor din campionatul intern n-a atins parametrii care să-i dea dreptul la o afirmare competitivă (nici în campionatul actual situația nu este roză). În sprijinul concluziei s-au adus o serie de argumente de ordin tehnic și tactic. Dar cea mai importantă deficiență a fost însă subliniată și acceptată de cei prezenți: „Lipsa de angajare a jucătorilor pe întreaga durată a partidei, cit mai aproape de posibilitățile lor, și insuficiența capacității fizice pentru efortul legat de o astfel de angajare”. Soluția dată: „Centrul de greutate al instruirii sportive trebuie să cadă pe dezvoltarea rezistenței în regim de viteză și forță (deci, efort multilateral) sau mai precis, pe mărirea capacității generale fizice a jucătorilor la nivelul efortului cerut de fotbalul modern. Această sarcină stă la baza rezolvării celorlalte, de ordin tehnico-tactic”.

Referatul prezentat și sprijinit de date și cifre elocvente, culese din campionatul actual și recente întâlniri europene intercluburi, a demonstrat din nou că jucătorii n-au rezistență fizică necesară și că echipele nu pot juca într-un ritm viu decît numai 45-50 de minute; în jocurile din deplasare efortul depus se limitează la apărare; din lipsă de capacități de efort fotbalistii nu pot îndeplini, cu regularitate, sarcinile duble în timpul jocului. Inconsecvența tehnicienilor

de a aplica pînă la capăt și cu fermitate recomandările Colegiului central de antrenori este evidentă. Invitația de a discuta deschis și la obiect, cum se spune, ce s-a realizat pînă acum de la constatarea din iulie, ne îndreptățește speranțele de a asista la dezbateri consistente, cu exemplificări concrete din munca antrenorilor, din greutățile inerente pe care ei le întâmpină în procesul de instruire. Într-un cuvînt se cereau fapte, cit mai multe fapte și nu vorbe. Se cerea un simplu exercițiu de aritmetică: de adunare (ceea ce s-a realizat) și de scădere (ceea ce a mai rămas de îndeplinit).

Desigur, nu se poate spune că vorbitorii n-au ridicat probleme curajoase, care vizau cadrul organizatoric al fotbalului nostru și implicit al cluburilor și secțiilor de fotbal, pentru a căror cristalizare F.R.F. se află angajată de mai multă vreme pe drumul căutării soluțiilor celor mai adecvate. S-a amintit și despre factorii negativi de conjunctură care au afectat perioada pregătitoare a noului campionat, circumstanță acceptată dat fiind interesele echipei reprezentative prin participarea sa la turneul final din Mexic.

Unii antrenori au vorbit și de imixtiunile unor conducători de cluburi în treburile lor, de lipsa terenurilor de antrenament, care influențează negativ pregătirea juniorilor, echipelor de tineret și chiar a seniorilor, despre defecțiunile actualului regulament de transferări.

Și cu toate acestea degetul pe rană tot nu a fost pus cu suficientă tărie cînd a fost vorba de intensificarea antrenamentelor, care să ducă la ridicarea capacității de efort a jucătorilor. Ici, colo, în discuții s-au strecurat afirmații, întru totul juste, la adresa mentalității jucătorilor, ușoare autocritici devenite uzuale: avem și noi partea de vină. Nici un antrenor, însă, deși a fost cerut în mod expres, n-a arătat concret: iată ce am realizat pînă acum cu echipa mea, iată experimentele sau testele făcute în lunile care s-au

scurs, iată ce măsuri am luat pentru a curma capriciile și mofturile jucătorilor atunci cînd i-am pus să muncească din greu la antrenamente. Sau, de ce nu, am fi așteptat ca alții să spună deschis: am respectat indicația dată în iulie și nu a dat rezultate din următoarele motive. În fond, nu se cerea altceva decît de a confirma sau nu o hotărîre metodică luată, de a aduce eventuale corectări pentru a cunoaște mai bine ce trebuie întreprins în viitor.

Mai mult, doream o poziție mai analitică și mai autocritică, în același timp, asupra felului cum se desfășoară antrenamentele echipelor de tineret-rezerve, unde, se pare, că fuga de efort este vizibilă, ale propriilor echipe de juniori, ce trebuie să poarte adevărată titulatură de „laborator” pentru pregătirea schimbului de miine.

Recunoscînd pe planul fotbalului neconcordanța cadrului său organizatoric actual cu cerințele imperioase pentru performanța sportivă, trebuie să recunoaștem în același timp, chiar în această situație, că antrenorii aveau datoria să manifeste exigența necesară, spirit de inițiativă în muncă, să instaurze în echipele lor o atmosferă de maximă seriozitate în procesul educativ și de instruire sportivă, să nu se mulțumească cu... sferturi de măsură. La urma urmei, ei sînt practicienii care supraveghează și conduce în adîncime antrenamentele echipelor de fotbal, și ca atare, soluțiile cele mai bune nu pică de undeva din afară.

Menținînd la infinit actuala stare de lucruri, în mod cert vom mai fi multă vreme martorii altor constatări cu eficiență redusă, vom mai auzi alte referate și multe vorbe, pînă cînd nu ne vom hotărî, odată pentru totdeauna, să discutăm franc, să suflăm mincile pentru a ne înhăma la o muncă dură, plină de conștință, cu influențe pozitive pentru fotbalul românesc.

Stelian TRANDAFIRESCU

SĂPTĂMINA VIITOARE, LA PARIS

IMPORTANTE PROBLEME ALE FOTBALULUI EUROPEAN ÎN ATENȚIA U.E.F.A.

Între 16 și 19 noiembrie vor avea loc la Paris importante reuniuni ale Comitetului Executiv și a numeroase comisii ale U.E.F.A., forul de conducere al fotbalului european.

Seria acestora va fi deschisă de ședința Comisiei financiare (președinte: galezul Herbert Powell), va continua prin ședințele comisiilor de organizare ale C.C.E. și „Capei cupelor”, conduse de José Crahay (Belgia) și Sandor Barcs (Ungaria), în cadrul cărora se va face și tragerea la sorți a tururilor următoare, va urma o reuniune a Comisiei de arbitri, prezidată de austriacul Friederich Seipelt și, în fine, sub președinția lui L. F. Wouters (Belgia) se vor ține lucrările comisiei privind sindicatele jucătorilor.

În ceea ce privește ședința de bază, cea a Comitetului Executiv, ea are o ordine de zi extrem de aglomerată: 30 de puncte! Între altele, se va lua o hotărîre privitoare la organizarea unui congres extraordinar în 1971, se va fixa locul de desfășurare a unui curs de „arbitri de elită internațională”, se va discuta (și, mai mult ca sigur, aproba!) delegarea lui G. Wiederkehr ca reprezentant U.E.F.A. în comisia de organizare a turneului final al C. M. 1972, se vor fixa locurile de disputare a finalelor 1971 ale competițiilor europene intercluburi etc.

Un punct care reține în mod special atenția este cel privitor la modificarea regulamentelor cupelor europene.

Chestiunea privește în special „Cupa europeană a tîrgurilor” care, din anul viitor, va fi preluată de U.E.F.A. (de la comisia specială existentă actualmente). Forul european intenționează să pună această competiție pe baze noi și — între altele — să-i schimbe și denumirea.

CUPA EUROPEANĂ A TÎRGURILOR, ÎNTR-O NOUĂ FORMULĂ ȘI SUB UN ALT NUME
VA LUA FIINȚĂ UN ORGANISM CONTINENTAL PENTRU FOTBALUL ȘCOLAR
CREAREA UNUI CORP DE „ARBITRI INTERNAȚIONALI DE ELITĂ”
VA FI EXAMINATĂ PROPUNEREA MĂRII NUMĂRULUI DE ECHIBE LA TURNEUL FINAL C.M.

Comitetul Executiv al U.E.F.A. va lua în discuție și o problemă care a preocupat în mod deosebit în ultimele luni federațiile naționale: propunerea (și consultările efectuate de F.I.F.A.) în legătură cu mărirea numărului de echipe participante la turneul final al Campionatului mondial.

Pentru a nu ne opri decît asupra unor probleme de mare importanță și de larg ecou internațional, vom mai nota aici raportul pe care secretarul general U.E.F.A. îl va prezenta Comitetului în legătură cu fotbalul școlar și cu crearea unui organism european care să se ocupe de fotbalul în școli. În fine, dezvoltarea practicii fotbalului feminin în Europa a atras atenția forului continental, care a acordat acestei chestiuni un important loc pe agenda sa de lucru.

În colaborare cu federațiile naționale, U.E.F.A. a acordat totdeauna o mare atenție desemnării arbitrilor la meciurile din competițiile pe care le organizează. În ultima vreme, însuși forul european a început să organizeze cursuri proprii de formare complementară pentru arbitri de elită, în scopul de a aduce astfel o contribuție la desfășurarea normală a competițiilor.

Pe baza listei de șapte arbitri internaționali de fiecare țară, recunoscuți de F.I.F.A., s-a stabilit o listă de trei arbitri de elită din fiecare țară. Această listă de trei va fi aplicată și în continuare. Numai că, avînd în vedere că din 1971 actuala „Cupă europeană a tîrgurilor” va deveni competiție U.E.F.A., ceea ce face ca un număr de 128 de arbitri să fie necesari pentru a conduce întîlnirile din primul tur ale celor trei competiții, lista arbitrilor de elită va fi mărită la patru nume, în loc de trei. Aceștia vor conduce meciurile din C.C.E., „Cupa cupelor” și din viitoarea competiție care va lua locul C.E.T. Totuși, pentru a da și celorlalți trei arbitri, rămași pe lista F.I.F.A., posibilitatea de a-și dovedi aptitudinile și de a căpăta rutină, U.E.F.A. prevede desemnarea acestora pentru întîlnirile din Campionatul european de tineret, cel de amatori și la Turneul internațional de juniori U.E.F.A.

PRIMI PAȘI AI COLEGIULUI

REPREZENTANȚILOR

SECȚIILOR DIVIZIONARE „A”

Vineri 6 noiembrie, la sediul Federației române de fotbal a avut loc ședința de constituire a Colegiului reprezentanților secțiilor divizionare A. Inițiativa reprezintă expresia dorinței de a se crea un organism consultativ viabil, care să asigure o curea de transmisie permanentă între cluburi și federația de specialitate. În acest scop s-a hotărît ca fiecare secție de fotbal de pe lîngă cluburile divizionare „A” să înscrie în componența colegiului cite doi reprezentanți. A fost desemnată și conducerea acestui colegiu, în persoana lui GHEORGHE URICH (președinte), ION NAE (vicepreședinte) și OTTO ZAHARIA (secretar).

Ședința de constituire a reprezentat și primul prilej pentru fixarea agendei de lucru. Din luările de cuvînt s-au sintetizat citeva probleme considerate stringente, a căror rezolvare a fost eșalonată cronologic în ordinea următoare:

1. Necesitatea de a face mai elastic regulamentul de transferări;
2. Oportunitatea unei reglementări ferme a obligațiilor și drepturilor antrenorilor;
3. Perfecționarea regulamentului financiar;
4. Îmbunătățirea sistemului de delegare a arbitrilor;
5. Reconsiderarea datoriei cluburilor privind baza materială, în conformitate cu hotărîrea Biroului federal;
6. Activitatea echipelor de tineret-rezerve.

Planul de lucru al colegiului prevede întîlniri periodice la un interval aproximativ de o lună de zile. Pentru pregătirea proximei ședințe (vineri 27 noiembrie), membrii colegiului vor prezenta în scris secretariatului, opiniile legate de primele două probleme din lista enunțată.

În încheierea ședinței, tov. Mircea Angelescu, președintele Federației române de fotbal a făcut unele recomandări: singurul criteriu de raportare a calității instruirii și evoluției echipelor de fotbal, să-l constituie nivelul atins pe plan internațional; întărirea prestigiului și poziției antrenorului; pricere și pasiune sportivă în munca de selecționare a jucătorilor tineri; suprimarea gratulațiilor, pentru impulsivitatea activității economice a cluburilor; eradicarea tuturor operațiilor financiare, la nivel de club, fără justificări legale; elaborarea unor măsuri precise în vederea alcătuirii unui calendar de iarnă cit mai rodnic.

ACTUALITĂȚI

O NOUĂ ETAPA ÎN „CUPA ROMÂNIEI”

Vîltoarea etapă din „Cupa României” se va disputa în ziua de miercuri 25 noiembrie, ora 14. Ea programază următoarele jocuri: Fîlgerul Dorohoi — Chimia Suceava; Minerul Comănești — C.F.R. Pașcani; I.M.U. Medgidia — Portul Constanța; Aurora Urziceni — Politehnica Galați; Petrolul Videle — Metanul București; Victoria Moreni — Progresul Brăila; I.R.A. Cîmpina — Flacăra Moreni; Steagul roșu Ploiești — Electroputer Craiova; Metalul Turnu Severin — Politehnica Timișoara; Unirea Tomnatic — C.F.R. Arad; Minerul Teluș — Corvinul Hunedoara; Unirea Alba Iulia — C.S.M. Sibiu; Chimistul Bala Mare — Crisul Oradea; Unirea Dej — Minerul Baia Mare; Olmi Sî. Gheorghe — Poiana Cîmpina; Chimia Făgăraș — Gaz metan Medias. În partidele încheiate cu rezultate egale, jocul se va prelungi cu două ore cite 15 minute. Dacă egalitatea se va menține și după prelungiri, pentru etapa următoare se va califica echipa aflată în deplasare.

DUMINICĂ — CUPLAJ ÎN BUCUREȘTI

Meciurile „Rapid — C.F.R. Cluj și Steaua — Steagul roșu Brașov” programate duminică 15 noiembrie în cadrul etapei a 10-a, se vor disputa în cuplaj, în această ordine, pe stadionul Republicii din Capitală, cu începere de la ora 12.45.

Întelegerea reciprocă a celor patru echipe a „refăcut” iarăși (sperăm nu numai accidental) mult gustatele cuplaje din București. Mai mult ca sigur, de acest eveniment vor beneficia, deopotrivă, spectatori și concurenții bănești ale echipelor în cauză.

ARBITRI ROMÂNI PESTE HOTARE

Două meciuri internaționale cu caracter amical au fost încredințate unor arbitri români. În ziua de 15 noiembrie la Salgotarjan, Victor Pă-

durcanu va conduce la centru întîlnirea Ungaria (tineret) — Elveția (tineret), iar la 22 noiembrie, la Atena, brigada A. Bentu (centru), Gh. Limona și Al. Pirvu va arbitra meciul dintre Grecia și R. F. a Germaniei.

UN MECI DE ATRACTIE: POLITEHNICA IAȘI—CURITIBA (BRAZILIA)

Echipa braziliană CURITIBA va efectua un turneu de două jocuri în România la sfîrșitul acestui luni. Prima partidă se va disputa la Iași, în compania POLITEHNICIL. Data meciului se va stabili în funcție de sosirea formației sud-americane în țara noastră.

VA EVOLUA ÎN ȚARA NOASTRĂ ECHIPA DE JUNIORI A R. D. GERMANE

Programul internațional al echipei noastre de juniori se încheie anul acesta cu două partide în compania reprezentativei R. D. GERMANE. Cele două meciuri se vor disputa la 29 noiembrie (probabil în Capitală) și la 1 decembrie (într-o localitate încă nedeterminată).

S-A STABILIT PROGRAMUL PRELIMINARIILOR TURNEULUI U.E.F.A.

După cum se știe, reprezentativa noastră de juniori a fost desemnată să ia parte la preliminariile turneului U.E.F.A. de anul viitor în compania echipelor BULGARIEI și TURCIEI. În ciuda propunerii forului nostru, federațiile de specialitate din aceste două țări nu au fost de acord cu disputarea unor partide în această toamnă, astfel că toate meciurile noastre se vor disputa în primăvara viitoare, după cum urmează:

21 martie: România — Turcia,
23 martie: Bulgaria — România,
4 aprilie: România — Bulgaria,
11 aprilie: Turcia — România.

SERIA I

REZULTATE • CLASAMENTE • ETAPA VIITOARE

SERIA A II-a

Sportul studențesc București — Ceahlău P. Neamț 4-1 (3-0); Polana Cimpina — Progresul Brăila 1-0 (1-0); Metalul Tîrgoviște — Știința Bacău 1-0 (0-0); A.S. Armata Tg. Mureș — Politehnica Galați 2-0 (2-0); Portul Constanța — Metalul București 1-0 (0-0); S. N. Oltenița — Metrom Brașov 2-1 (1-1); Dunărea Giurgiu — Flacăra Moreni 3-1 (2-1); Oțelul Galați — C.F.R. Pașcani 2-0 (1-0).

1. SPORTUL STUDENȚESC București	12 8 2 2 20-11 18
2. A.S. ARMATA Tîrgu Mureș	12 7 2 3 27-12 16
3. DUNAREA Giurgiu	12 7 1 4 13-13 15
4. PROGRESUL Brăila	12 6 2 4 20-12 14
5. METALUL Tîrgoviște	12 7 0 5 14-14 14
6. ȘTIINȚA Bacău	12 6 1 5 15-13 13
7. CEHLĂUL Piatra Neamț	12 6 1 5 15-14 13
8. PORTUL Constanța	12 6 1 5 10-15 13
9. METALUL București	12 5 2 5 14-9 12
10. OTELUL Galați	12 5 2 5 17-13 12
11-12. ȘANTIERUL NAVAL Oltenița	12 4 3 5 13-16 11
11-12. POLANA Cimpina	12 4 3 5 11-14 11
13. C.F.R. Pașcani	12 3 4 5 17-19 10
14. METROM Brașov	12 4 2 6 12-16 10
15. POLITEHNICA Galați	12 2 1 9 6-17 5
16. FLĂCĂRA Moreni	12 1 3 8 12-28 5

Știința Bacău — Dunărea Giurgiu, A.S. Armata Tg. Mureș — Progresul Brăila, Metalul Buc. — Metalul Tîrgoviște, Ceahlău P. Neamț — Polana Cimpina, S.N. Oltenița — Oțelul Galați, Metrom Brașov — Flacăra Moreni, C.F.R. Pașcani — Sportul studențesc București, Politehnica Galați — Portul Constanța.

Gaz metan Mediaș — Politehnica Timișoara 0-0; Vagonul Arad — Gloria Bistrița 1-0 (1-0); Olimpia Oradea — C.S.M. Reșița 2-0 (0-0); U.M. Timișoara — Electroputere Craiova 0-0; Minerul Anina — C.F.R. Arad 1-1 (0-0); Olimpia Satu Mare — C.S.M. Sibiu 2-0 (1-0); Corvinul Hunedoara — Crișul Oradea 0-0; Metalurgistul Cugir — Minerul Bala Mare 1-0 (1-0).

1. POLITEHNICA Timișoara	12 7 3 2 20-8 17
2. C.S.M. Sibiu	12 7 1 4 27-16 15
3. CRIȘUL Oradea	12 5 5 2 18-11 15
4. OLIMPIA Satu Mare	12 7 1 4 13-8 15
5. CORVINUL Hunedoara	12 6 2 4 17-12 14
6. METALURGISTUL Cugir	12 5 4 3 15-13 14
7. MINERUL Anina	12 6 2 4 13-12 14
8. MINERUL Bala Mare	12 5 2 5 15-15 12
9. C.F.R. Arad	12 5 2 5 12-13 12
10. ELECTROPUTERE Craiova	12 3 6 3 11-15 12
11. OLIMPIA Oradea	12 4 2 6 10-13 10
12. GAZ METAN Mediaș	12 4 2 6 14-20 10
13. GLORIA Bistrița	12 5 0 7 10-20 10
14. VAGONUL Arad	12 3 2 7 5-13 8
15. C.S.M. Reșița	12 3 1 8 12-16 7
16. UZINELE MECANICE Timișoara	12 2 3 7 9-16 7

Gaz metan Mediaș — Metalurgistul Cugir, Gloria Bistrița — Corvinul Hunedoara, Politehnica Timișoara — Minerul Anina, C.S.M. Reșița — U.M. Timișoara, Electroputere Craiova — Olimpia Oradea, C.F.R. Arad — Olimpia Satu Mare, C.S.M. Sibiu — Vagonul Arad, Crișul Oradea — Minerul Bala Mare.

DIVIZIA B

DEBUT DE BUN AUGUR

Șantierul naval Oltenița — Metrom Brașov 2-1 (1-1)

AU MARCAT: Ferencz (min. 9), pentru Metrom, respectiv Stămanich (min. 25) și Eftimescu (min. 60).

ȘANTIERUL NAVAL: Grădișteanu — Nițu (min. 70: Răducanu), Dima, Baltag, Chivu — Cîmpeanu, Vasilescu — Enculescu (min. 70: Nițu), Constantin, Eftimescu, Stămanich.

METROM: Smeu — Răuți, Grecea, Petrescu, (min. 30: Stăicu), Bădișoiu — Ochea (min. 62: Nica), Gabor — Darje, Gane, Furnică, Ferencz.

A arbitrat, foarte bine, Mihai Vasiliu (Ploiești).

Cu prilejul acestui meci, la conducerea echipei gazdă a debutat un nou antrenor. Este vorba de fostul fundaș stînga al C.C.A., Gh. Stăicu. Înainte de meci, el era foarte emoționat, emoție ce s-a continuat și în primele 20 de minute ale partidei, timp în care noii săi elevi au jucat crispat, fără nerv și luciditate, facilitând acțiunile brașovenilor la poarta lui Grădișteanu. De altfel, aceste acțiuni s-au dovedit a fi foarte periculoase. Una din ele a fost concretizată de FERENCZ (min. 9), care, scăpat singur, nu a ezitat să șuteze la poarta lui Grădișteanu: 0-1! Același Ferencz, a mai scăpat o dată (min. 20), dar de data aceasta portarul a blocat cu siguranță. Din acest minut echipa locală și-a schimbat totalmente jocul. Depășind momentele de uluială, S.N.O. a început să atace cu mai multă forță, înțelegându-se aripi, reușind să-și înghesuie adversarul în propriul câmp. La o asemenea fază (min. 25), Enculescu, pri-

mind mingea de la Eftimescu, a centrat impecabil în careu și STĂMANICH, venit ca un bolid, a reușit în plasă: 1-1. Pînă la pauză am asistat la un șir de ratări ale gazdelor și la o serie de contraatacuri ale brașovenilor, jucători ce alcătuiesc o echipă matură și cu o bună rezistență fizică.

În repriza secundă, gazdele forțează victoria. Au atacat continuu, obligându-i pe brașoveni să se apere cu 5-6 jucători. La unul din aceste atacuri, același Enculescu îi trimite „printru” lui EFTIMESCU, care de la 16 metri îl „execută” pe Smeu: 2-1. Văzîndu-și visul spulberat (punctul remizei), brașovenii ies la joc și, împreună cu echipa gazdă, oferă spectatrilor un meci frumos, pigmentat cu multe faze de poartă. A fost o partidă viu disputată, cîștigată pe merit de jucătorii S.N.O.-ului, care s-au dovedit mai „îuți” la balon.

PAVEL PEANA
correspondent

DUPĂ 4-0, DOAR 0-0

Gaz metan Mediaș — Politehnica 0-0

GAZ METAN: Ioo — Deac, Lepădatu, Sebeau (min. 61: Mijălescu), Gyarmati — Pascal, Jiga — Gärtner, Moldovan, Filip, Makal.

POLITEHNICA: Vidac — Rotaru, Mafa, Arnăut, Brîndescu — Filip, Surdan (min. 55: Hornung), Petrovici — Dima, Kun I, Copăceanu.

A arbitrat bine Octavian Comșa (Craiova).

Cu toată vremea urîtă (ploaie măruntă și rece), iubitorii fotbalului din Copșa Mică, au lăsat căldura căminelor lor pentru a vedea jucînd două echipe cu poziții diametral opuse în clasamentul seriei a II-a a Diviziei B: Politehnica Timișoara, deținătoare a locului 1, și Gaz Metan Mediaș, ocupanta poziției a 12-a. Pentru ambele echipe partida prezenta un interes deosebit, medieșenii dorind să evadeze din zona periculoasă a retrogradării, în timp ce studenții manifestau dorința consolidării poziției de fruntaș a seriei.

După circa 15 minute de tatonare, timp în care s-a jucat cu pase la mijlocul terenului, cei care au trecut primii mai hotărît la atac au fost jucătorii de la Gaz metan. Chiar în minutul 15 am asistat la prima ocazie de gol pe care a ratat-o Moldovan. Tot medieșenii sînt pe punctul de a des-

chide scorul în minutul 30, cînd Filip i-a depășit pe Mafa și portarul Vidac, dar mingea șutată de el a intrat în bara orizontală.

Primul (dar și ultimul) șut al studenților pe spațiul porții a fost operă lui Petrovici, care în minutul 42 a reușit splendid la „păianjen”, dar portarul Ioo a respins mingea, printr-un reflex extraordinar, în corner. Totuși, medieșenii nu se pot împăca însă cu gîndul unui meci egal — mai ales dacă ne amintim că în vară au administrat studenților un sever 4-0, pe același teren — își reiau și după pauză atacurile, dar ratează, rînd pe rînd, alte ocazii de gol.

După aspectul jocului, privind prin prisma situațiilor bune irosite, gazdele meritau, incontestabil, victoria.

ILIE IONESCU
correspondent

DOUA SPLENDEDE GOLURI

A devenit tradițională buna comportare a sibiienilor la Satu Mare, în repetate rânduri ei reușind să acumuleze aici puncte. Cu această scurtă incursiune credem că am motivat interesul manifestat în localitate pentru această partidă. De data aceasta însă tradiția a fost infirmată. Două goluri splendide (cel al lui Bathory II va rămîne multă vreme în memoria amatorilor de fotbal sătămăreni) au spulberat speranțele sibiienilor.

Ceea ce bucură cel mai mult — firește din punctul de vedere al suporterilor sătămăreni — este nu numai victoria obținută în fața unei echipe frumuse, dar și jocul foarte bun al Olimpiei, mulți dintre jucătorii acesteia (mai ales Kincses,

Bathory II și König) marcînd de la o etapă la alta o evidentă ascensiune de formă, întreaga formație aflîndu-se într-o excelentă dispoziție de joc. În acest meci superioritatea gazdelor nu a fost ilustrată de dominarea teritorială, ci și de numeroasele ocazii de gol avute sub raportul organizării jocului. O perioadă, ce-i drept scurtă (prima jumătate a reprizei a doua) gazdele au cedat pasul, dar nu s-a întîmplat nimic defavorabil lor.

Echipa din Sibiu a opus o rezistență diră, în câteva rânduri chiar (min. 32, 40 și 79) avînd posibilitatea (prin Rădoi, Unguroiu și Crețu) de a înscrie.

ȘTEFAN VIDA
correspondent

Olimpia Satu Mare — C.S.M. Sibiu 2-0 (1-0)

AU MARCAT: Kincses (min. 3) și Bathory II (min. 76) OLIMPIA: Pusztay — Lesch, Julia, Knobla, Filip — Petz (min. 62: Gerő), Bathory II — König, Orot, Kincses, Safar (min. 71: Tufurș).

C.S.M.: Liebhardt — Jalonik, David, Rîșniță, Nistor — Constantin (min. 9: Mihai), Flichis — Schwartz (min. 67: Stoicescu), Unguroiu, Rădoi, Crețu.

A arbitrat corect Gh. Vereș (Cluj).

CONSTANȚENII DAU CULOARE JOCULUI

Partida a început într-o notă de superioritate a gazdelor: câteva atacuri destul de periculoase ale constanțenilor s-au soldat cu tot atîtea ocazii ratate. Metalurgistii sînt bine grupați în fața propriului careu și

reușesc să înlăture pe rînd pericolul ce amenința poarta lui Matache. Treptat, jocul se echilibrează, fazelg capătă o notă de rapiditate, fiecare dintre combatante forînd deschiderea scorului. Cei care insistă mai mult și dau mai multă culoare jocului, sînt atacanții constanțeni. În min. 33, Portul are o bună ocazie de a înscrie, dar mingea, șutată consecutiv de Bili-boacă, Etem și Girip, a intrat în traiectoria ei, spre poartă, un picior salvator al fundașului Moraru. Treptat, Metalul avansează în atac și, printr-o excelentă transmitere a mingii, alternînd cu contraatacuri extrem de periculoase, în special prin Roman și Iancu, și-a creat cîteva situații de gol stopate cu dificultate de apărătorii Portului.

Cea mai mare, aceea din

min. 40, a fost salvată de Melenco cu capul, în cădere, și tot el, în faza următoare, a trimis în extremis, cu piciorul, de pe linia porții.

După pauză, localnicii insistă mai mult în atac dar șuturile lor nu-și găsesc ținta. În min. 53 Emil Dumitru, la o acțiune personală, contrat de doi adversari, a intrat în careu și la 12-13 metri de poartă este dezechilibrat de acestia. Arbitrul a fluierat, dar stupoare: dictează fault în favoarea jucătorilor constanțeni! Portul înscrie golul victoriei în min. 67 prin FĂTU, care a reușit cu capul, trimițînd mingea în plasă peste un grup de jucători masaiți în fața porții bîucureștene și peste portarul Matache.

V. IORDACHE
correspondent

Portul Constanța — Metalul București 1-0 (0-0)

A MARCAT: Fătu (min. 67).

PORTUL: Manciu (min. 14: Stancu) — Gheorgache, Melenco, Alexandru Boțea — Fătu, Etem — Leolea (min. 73: Simboreanu), Cojocaru, Biliboacă, Girip.

METALUL: Matache — Rădulescu, Moraru, Apostol, Mateescu — Sandu Gabriel, Nedelcu — Iancu, Savu (min. 80: Radu), Emil Dumitru, Roman.

A arbitrat, cu scăpări, Tudorel Leca — Brăila.

SE CAUTĂ UN... ȘUTEUR

Cei peste 4000 de spectatori care au înfruntat o ploaie rece, au asistat, așa după cum aprecia și observatorul federal Constantin Mitran, „la un meci frumos în care gazdele au atacat mai mult, iar oaspeții, cu o apărare de necreut, nu au permis deschiderea scorului”.

Corvinul, renunțînd la perioada de tatonare, a abordat partida cu aplomb, a atacat frontal dispozitivul orădean, dovedind o bună pregătire fizică și un elan demn de toată lauda. După cîteva șuturi de la distanță, fără a fi periculoase pentru portarul Katona, în min. 25, Csörgő, scăpat de sub „escorta” lui Lucaci, însoțeste datorită pripelii, o bună ocazie de a senna primul gol. Apărătorii ambelor echipe joacă prudent, cu ochii pe înaintași, fiecare avînd... „omul” lui. Pînă la sfîrșitul primei reprize remarcăm neașteptate cali-

tăți de combatanți la jucătorii orădeni și execuțiile lor tehnice spectaculoase. Hunedoreni, sfîdînd combinațiile de orice natură, caută drumul cel mai scurt spre poarta adversar dar ratările lor sînt dese și din cale afară de copilărești.

În repriza secundă gazdele fac să circule mingea repede și simplu, datorită în special strădaniilor lui Steiner și Foca, ofensiva lor fiind fluidă, creînd culoare și lansînd pe ele toate cele trei virfuri de atac. Se ratează însă din nou prin Coiculescu I, Popa (ambii în min. 52) și Steiner (min. 61). În min. 80 Lucaci face henț în careu și Pleian execută penalti-ul. Dar la fel ca și în meciul cu Vagonul Arad, el ratează. Totuși meciul nul ne apare ca echilabil pentru ambele garnituri.

IOAN VLAD
correspondent

Corvinul Hunedoara — Crișul Oradea 0-0

CORVINUL: Socol — Ceausu, Stan, Mercea, Coiculescu II — Steiner, Foca — Coiculescu I, Csörgő, Pleian (min. 85: Hristos), Popa (min. 55: Ștefănescu).

CRISUL: Katona — Sărac, Lucaci, Bulc, Naghi (min. 81: Ceausu) — Balogh, Suciu, Sătămăreanu II — Arnoșchi, Dărăban, Ștefan (min. 60: Coeș).

A arbitrat bine I. Ritter (Timișoara).

DIVIZIA C

UN DERBI NECONFIRMAT

Prahova Ploiești — Flacăra roșie București 4-0 (2-0)

AU MARCAT: Buzea (min. 4), Ciobanu (min. 16 și 75) și Costache (min. 56).

PRAHOVA: Constantin (min. 80: Anton) — Berindei, Sotir, Andreescu, Colcear — Rădulescu, Ciobanu — Mihai (min. 61: Radu), Teacă, Costache, Buzea.

FLĂCĂRA ROȘIE: Cojocaru — Constantinescu, Dănescu (min. 20: Neagu), Coman, Marin — Lazăr, Tudor — Popa, Ganciu, Cucușca, Tănăsioiu (min. 68: Simion).

A arbitrat, foarte bine, C. Ghenculescu (Tîrgoviște).

Meciul acesta însemna un derbi, căci trebuia să tranșeze mai net ordinea valorică a două combatante vecine în clasament pe locuri de frunte (2 și 3). Ploieștenii au beneficiat de avantajul terenului propriu și ei și-au pregătit succesul cu oarecare fast, programînd partida pe cel mai mare stadion al orașului (Petrolul). Confruntarea, care teoretic se anunța un duel înfrumusețat de echilibrul puterii tenacelor, a fost de fapt sub stăpînire exclusivă a gazdelor, care, în 16 minute, au punctat de două ori, asigurîndu-și un avantaj concludent.

Flacăra roșie, derutată de loviturile primite atît de repede, a scos din teren pe vi-novatul principal (fundașul central Dănescu, ghinionist la primul gol, cînd a alunecat, pur și simplu, neatent la al dollea), dar măsura luată nu

a adus în teren o securitate deplină, căci de-a lungul întregului meci linia de fundași a dovedit plasament defectuos și o slabă stîlnă a depesărilor. Bucureștenii au plătit poate și un tribut pentru absența fortuită a constructorului de joc, mijlocasul Dascălu. Cert este că, în ciuda bunăvoinței, în pofida intervențiilor bune ale portarului Cojocaru, ei n-au putut stăvili atacurile unui adversar mai omogen, mai solid, mai laborios.

Suporterii Prahovei, martori constanți la jocurile echipei, considerau în final că formația lor a realizat în acest meci un sumum de calități și virtuți sportive. Dar aplauzele datorite au avut predilecție pentru cei mai buni dintre cei buni, adică: Teacă, Sotir, Constantin și Ciobanu.

Ion CUPEN

MECI AL CODAȘELOR

Pe stadionul brăilean Laminorul s-au înfruntat două echipe a căror poziție de codași în clasamentul seriei a II-a, le-a conferit o egală dorință de a nu ceda cu ușurință punctele puse în joc. Într-adevăr, repriza I a confirmat anticipările. Metalurgistul, asigurîndu-și mijlocul terenului, unde activitatea lui

Cazan și Hrisonelis a fost laborioasă, s-a așezat în atac, însă apărarea atletică a marinarilor gălățeni a rezistat cu brio. În plus, cîteva contraatacuri ale oaspeților au pus rezultatul sub semnul incertitudinii. Spre sfîrșitul reprizei, NEGOTTA care a evoluat remarcabil, găsește o breșă și deschide scorul. După

pauză gălățenii încearcă să se apropie de poarta lui Timofei, dar lipsa de decizie nu le poate aduce succesul pretins. Mai rapizi și mai eficace, înaintașii metalurgistii punctează de două ori prin CAZAN și același NEGOTTA. Dezamăgiți, gălățenii renunță la luptă și golul din ultimele minute al fundașului PETCU vine să consfințească o victorie clară.

Desfășurarea sportivă a partidei a fost umbrată de atitudinea portarului Șarpe (Metalurgistul) care a voierat de o manieră nepermisă. Refuzul său (gest ostentativ și fără ecou la coechipierii) de a satura publicul, a mări greutatea culpei, determinînd pe arbitrul întîlnirii să-și rețină legitimația.

HORIA OPRICA
correspondent

Metalurgistul Brăila — Ancora Galați 4-0 (1-0)

AU MARCAT: Negoită (min. 44 și 68), Cazan (min. 57) și Petcu (min. 87).

METALURGISTUL: Timofei — Manole, Popazu, Amza, Petcu — Cazan, Hrisonelis — Negoită, Telegraf, Pîrîleanu (min. 65: Coconea), Mircioiu (min. 75: Constantin).

ANCORA: Șarpe — Anghel, Zaharia, Orac, Iorga — Boiciuc, Roșu — Florescu, Zăbun, Vasilache, Radu (min. 70: Leca).

A arbitrat excelent Gh. Limona (București).



Fază din meciul Electronica Obor — Cimentul Medgidia (2-1)

CU EXCEPȚIA LIDERULUI (DINAMO), TOATE CANDIDATELE LA PRIMUL LOC JOACĂ PE TEREN PROPRIU!

A seară s-a disputat meciul cu Tura Galilor. Astăzi, tricolorii s-au reîn-
torsi acasă. Mîine îi vor lua în pri-
mire Nicușor, Bărbulescu, Valentin Stă-
nescu, Ștefan Covaci și-i vor supune se-
verului antrenament de fiecare vineri di-
naintea unor partide grele de campionat.
Deci, înapoi la atît de mult discutatul
nostru campionat divizionar A.

Pentru că numai campionatul ne-a mai
rămas pe agenda lui 1970, plus un „ami-
cal” cu Olanda, dar pentru care princi-
pala noastră competiție internă nu va
mai fi întreruptă. Așadar, 15, 22 și 28
noiembrie, 6, 9 și 13 decembrie — iată
datele următoarelor șase etape — și vom
putea puncta anulului fotbalistic '70, atît de
încărcat pentru națională și atît de de-
ceționant pentru echipele noastre în cu-
pele europene.

Au mai rămas șase etape din tur, eta-
pe pe parcursul cărora se va decide care
dintre echipe va fîna la șefia clasa-
mentului, care o vor țalona de aproape
și care vor... tremura trei luni sub spec-
trul întunecat al retrogradării. Privind
clasamentul actual în raport cu etapa de
duminică viitoare constatăm că, printr-un
anumit concurs de împrejurări, titlul a
cesta simbol de campioană de toamnă ar
putea să se decidă chiar din etapa a X-a,
în urma meciului derbi programat la
Ploiești.

**DERBIUL SE VA DISPUTA LA
PLOIEȘTI. VOR FI STOPAȚI DINAMO-
VIȘTII DE DRIDEA I, DINCUȚĂ
ET CO?**

**RAPIDUL NEÎNVINS DIN PRIMA
ETAPĂ, VIZEAZĂ ȘEFIA CLASAMEN-
TULUI**

**PARTIDE ECHILIBRATE LA CLUJ,
ARAD ȘI BUCUREȘTI**

**POLITEHNICA IAȘI, JUUL ȘI FARUL,
FAVORITELE ÎNCONTESTABILE ALE
ETAPEI**

Derbi la Ploiești! Cine ar fi crezut,
cu numai 4-5 etape în urmă, că Pe-
trolul o echipă care a scăpat ca prin
urechile acului de retrogradare în vară,
va renăște miraculos din propriile-i zgu-
duri și va ajunge în situația să-și mă-
soare forțele, de pe poziții apropiate în
clasament, cu cea mai îndreptățită aspi-
rantă la titlul de campioană? Și nu nu-
mai să-și măsoare forțele, dar chiar să
emită pretenții la unul dintre... fotoliile
de orchestră ale întrecerii. Considerăm,
pe baza mai multor argumente, că nu le
va fi deloc ușor dinamoviștilor duminică
la Ploiești. Dumitrache, Dinu și Radu
Nunweiller se vor prezenta la acest der-
bi după două săptămîni cu meciuri grele
și bănuim că vor acuza o oboseală în-
erentă. În al doilea rînd, în acest campio-
nat nici o echipă n-a reușit să cîștige la
Ploiești. E adevărat, Rapid a obținut a-
colo un punct dar să nu uităm că petro-
liștii veneau în acel meci după catastro-
fa de la Bacău (0-5). Acum lucrurile
se prezintă cu totul altfel. Cu un moral
excellent, cu ambiții de altă natură decît
cele manifestate pînă nu de mult, *Dri-
dea, Dincuță, Moraru, Petruș și Grozea*
vor ataca poarta lui Constantinescu, cău-
tînd să facă tot posibilul pentru a-și a-

propia victorie. Ei bine, ce s-ar întîm-
pla în cazul unei eventuale înfringeri a
liderului la Ploiești?

Excluzînd apariția unor surprize de
proporții în celelalte meciuri, în situația
că dinamoviștii vor capota duminică, nu-i
deloc exclus ca luni să avem aliniate pe
prima treaptă a clasamentului nu mai
puțin de patru echipe: *Dinamo Bucu-
rești, Politehnica Iași, Rapid și Petrolul*.
În acest fel, concurența sportivă ar de-
veni de-a dreptul spectaculoasă, ar ridi-
ca la un nivel superior disputele, ar
mentine concentrată atenția unui număr
cît mai mare de iubitori ai fotbalului.

La rîndul lor, dinamoviștii, prin valo-
rea echipei lor, au șanse la fel de mari
în obținerea victoriei. Într-o astfel de
eventualitate, așa cum afirmam mai sus,
nu vedem cine i-ar mai putea opri pe
elevii lui Nicușor din drumul lor spre
cîștigarea primei părți a campionatului.
Cine va cîștiga totuși derbiul? Sau se
vor multumi cele două echipe să rămî-
nă, în continuare, neînvînse din etapele a
3-a (Dinamo, 1-3 cu Politehnica pe te-
ren propriu) și a 4-a (Petrolul, 1-2 cu
U.T.A. la Arad), adică... vor face meci
nul?

Apropo de invincibilitate în actualul
nostru campionat. Recordul în această
privință nu aparține nici dinamoviștilor,
nici Petrolului, ci Rapidului, echipă pre-
zentă și ea în lupta pentru primul loc.
Din 30 august, adică de la Cluj, din pri-
ma etapă, rapidiștii n-au mai părăsit
terenul cu capetele plecate, numai că au
cam cochetat cu scorurile egale (4).
Duminică ei vor primi replica u-
nei echipe (C.F.R. Cluj) învinsă
pe teren propriu de revelația turu-
lui campionatului (Politehnica), cu numai
o săptămîină în urmă, dar căreia îi place
jocul pe contraatac. Și cum Rapidul la
București a fost făcut K.O., de multe
ori, tocmai de o asemenea tactică, n-ar
fi exclus ca *Petrescu, Sorin Bretan, Soo*
să... Dar nu, să nu exagerăm, chiar dacă
ne sînt atît de dragi surprizele! Rapidul
are 90 la sută șanse de cîștig (unde se
va opri seria invincibilității giuleșteni-
lor?), tot așa cum nu vedem cum ar
putea ierta Ianul, Cuperman și Lupulescu
fragila corabie a Progresului care a cam
început să trosnească pe valurile mari
ale primei noastre divizii.

Trei partide („U” Cluj-F. C. Argeș,
Steaua-Steagul roșu și U.T.A.-„U” Crai-
iova) aduc față-n față echipe de valoare
aproximativ egală. Cu toate acestea
U.T.A. va căuta să nu piardă plasa frun-
tașelor, „șepele roșii” să salte din zona
retrogradării, iar Steaua să se reabiliteze
în fața propriilor suporteri după atîtea
eșecuri. În oricare din aceste meciuri nu-i
exclus să apară vreun rezultat de egalitate,
craiovenii, elevii lui Titus Ozeș (va
juca oare Dobrin?) și stegarii brașoveni
fiind capabili de o replică viguroasă dată
gazelor. Egalurile în astfel de meciuri
n-ar constitui surprize.

Surprinzător ar fi ca Jiul Petrosani —
o echipă cu o comportare tot mai bună
de la meci la meci — și Farul Constan-
ța să nu reușească să-și valorifice la
maximum avantajul terenului propriu în
fața unor adversari (Sport Club, Bacău și
C.F.R. Timișoara) care n-au cîștigat pînă
acum nici un punct în deplasare.

Va constitui oare această a 10-a etapă
momentul regupărilor în clasamentul
primei noastre divizii?

Laurențiu DUMITRESCU

ARBITRII MECIURILOR ETAPEI A 10-a

JUUL PETROȘANI — SPORT CLUB BACĂU. Arbitru: Otto
Anderco (Satu Mare), ajutat de G. Fărcășu (Satu Mare) și Vl. Trifu
(Baia Mare). La tîneret rezerve: M. Ostafciuc — Deva.

POLITEHNICA IAȘI — PROGRESUL BUCUREȘTI. Arbitru:
Ioan Rus (Tg. Mureș), ajutat de Z. Szecsei (Tg. Mureș) și N. Barna
(Tîrnăveni). La tîneret rezerve: Petre Mărășescu — Iași.

U.T.A. — UNIVERSITATEA CRAIOVA. Arbitru: Gheorghe
Lîmona (București), ajutat de I. Hrisafi și C. Drăgoșescu (ambii din
București). La tîneret rezerve: M. Izghireanu — Arad.

STEAUA — STEAGUL ROȘU BRAȘOV. Arbitru: Sever Mu-
reșan (Turda), ajutat de A. Pop și Gh. Vereș (ambii din Cluj). La
tîneret rezerve: C. Petrea — București.

„U” CLUJ — F. C. ARGEȘ. Arbitru: Constantin Dimulescu
(București), ajutat de E. Martin și M. Cițu (ambii din București).
La tîneret rezerve: V. Topan — Cluj.

PETROLUL — DINAMO BUCUREȘTI. Arbitru: Zaharia Dră-
ghici (Constanța), ajutat de P. Gavrilă (Brașov) și S. Nicolau
(Constanța). La tîneret rezerve: M. Vasiliu — Ploiești.

FARUL — C.F.R. TIMIȘOARA. Arbitru: Constantin Bărbulescu
(București), ajutat de V. Toma și Gr. Motorga (ambii din Bucu-
rești). La tîneret rezerve: Gh. Ispas — Constanța.

RAPID — C.F.R. CLUJ. Arbitru: Iosif Ritter (Timișoara),
ajutat de I. Boros și I. Sana (ambii din Timișoara). La tîneret re-
zerve: St. Lazăr — București.



Foto: R. WAGNER — Cluj

„Poziție incomodă”

ALTE AMĂNUNTE ASUPRA ȘEDINȚEI COMITETULUI DIRECTOR AL CUPEI BALCANICE

Recent a avut loc la se-
diul Federației române de
fotbal ședința comitetului
director al Cupei balca-
nice pe anul 1969-70, cu
participarea reprezentanților
Albaniei, Bulgariei,
Iugoslaviei, Greciei și Ro-
mâniei.

Au avut loc discuții
în legătură cu desemna-
rea formațiilor care să ia
parte la TURNEUL BAL-
CANIC INTERCLUBURI
1970-1971. Reprezentantul
Bulgariei a propus o nouă
organizare a grupelor —
acceptată în unanimitate
— și prezentată în ur-
mătoarea formulă: SERIA
I: Albania, Bulgaria și
Turcia; SERIA A II-a: Gre-
cia, Iugoslavia și Ro-
mânia. În ceea ce pri-
vește echipele participante,
patru țări s-au fixat asu-
pra reprezentanților lor
(Albania cu Partizan Ti-
rana, Bulgaria cu Eltar
Trnovo, Turcia cu Altay
Izmir și România cu Stea-
gul roșu Brașov) urmînd
ca Iugoslavia și Grecia
să comunice propunerile
respective pînă cel mai

tîrziu la finele anului în
curs.

În legătură cu organi-
zarea TURNEULUI SPE-
RANTELOR ediția 1971
discuțiile au fost purtate
pe marginea perioadei op-
time de desfășurare. Nici
una dintre cele trei va-
riante aparținînd Bulga-
riei (19-26 decembrie), Al-
baniei (25 iunie-10 iu-
lie) și Greciei (20-30 iu-
lie) nu au fost adoptate,
urmînd ca o hotărîre de-
finitivă să fie luată nu-
mai după consultarea
federației turce — ab-
sentă de la consfătuire —
organizatoarea competiției.

La ultimul punct al or-
dinei de zi delegații au
dezbătut problema TUR-
NEULUI BALCANIC
PENTRU ECHIPELE NA-
ȚIONALE A. În urma
discuțiilor purtate s-a a-
juns la acceptarea unei
soluții de principiu cuprin-
zînd organizarea din anul
1971 (luna decembrie) în
Grecia, a turneului bal-
canic rezervat primelor
reprezentative. Participan-
ții la consfătuire au că-

zut de acord asupra ar-
ratei competiției (12 zile)
și a formulei sale de des-
fășurare: sistem turneu
cu o singură serie, fapt
determinat de absența Al-
baniei de la startul pri-
mei ediții. În luna ia-
nuarie a anului viitor co-
mitetul director — la
prima sa ședință — va a-
vea sarcina definitivării
atît a condițiilor de orga-
nizare, cît și a celor fi-
nanciare pe care federa-
ția greacă s-a angajat să
le comunice tuturor țări-
lor interesate pînă la 31
decembrie 1970.

În încheierea lucrărilor
sala consfătuirea de la
București a mai adoptat
propunerea delegatului iu-
goslav, dr. Andreevici, de
a alege ca membru de
onoare al comitetului di-
rector pe Octav Luchide,
unul dintre fondatorii
competițiilor balcanice și
în același timp un vechi
și merituos militant în
dezvoltarea relațiilor spo-
tive dintre țările balca-
nice.

M. I.

DIN NOU DESPRE „MASA PRESEI”

Nu este pentru prima da-
tă cînd ne ocupăm în revis-
ta noastră de așa-numita
„masă a presei” — de fapt
un rînd, două sau mai
multe de bănci rezervate ga-
zetarilor pentru buna des-
fășurare a profesiei lor.

Iată însă că, în ciuda
semnalelor noastre critice,
nu peste tot se acordă a-

tenția cuvenită acestui spa-
țiu ce ar trebui să fie real-
mente rezervat pentru cei
ce fac cronica meciurilor.

Într-adevăr, dacă la sta-
dionale U.T.A. din Arad,
„23 August” din Bacău,
„Municipal” din Cluj, „Cen-
tral” din Craiova, Petrolul
din Ploiești, noul stadion
brașovean (aflat în admi-
nistarea clubului Steagul
roșu), la „Republicii”, „23
August” și Dinamo din
București, ca și la „1 Mai”
din Pitești condițiile de lu-
cru sînt bune și pe alocuri
chiar excelente (Cluj, Crai-
iova, Pitești, Brașov). În
schimb, în alte locuri, acest
spațiu este lăsat la voia in-
timplării. De pildă, la sta-
dionul ieșean din Dealul
Copoului există doar un si-
mularu de masă a presei,
fără vizibilitate, aflată în
mijlocul spectatoriilor, cu
locurile... întotdeauna ocu-
pate. Și asta în ciuda fap-
tului că sînt posibilități de
mutare a acesteia. La Petro-
șani, gazetarii sînt invitați
de cele mai multe ori la o
masă aflată pe pista de atle-
tism.

La Constanța, acea in-
săllare de bănci și pupitre
bune de aruncat la deseuri,
numai „masă a presei” nu
se poate numi, în timp ce
la Stadionul tineretului din
Brașov, tot al clubului Stea-
gul roșu, ea lipsește cu de-
săvîrșire.

Deci cam așa se prezintă
situația. Cu completările că,
la „23 August” din Bucu-
rești masa presei este pro-
pusă (lingă un grilaj care
aproape ascunde vederii
poarta din dreapta tribunii
principale, iar promisiunile
I.E.A.B.S. de amenajare a
unor cabine telefonice în-
tîrzie, intîrzie mereu) și că
în provincie aceste spații
sînt supraaglomerate cu per-
soane care nu au nici o le-
gătură cu această muncă.

Pentru că tot ne-am ocu-
pat de gazetari și de mun-
ca lor, să consemnăm încă
două aspecte. Primul:
I.E.A.B.S. este singurul or-
ganizator care continuă tra-
diția aplaudată de a veni în
ajutorul ziariștilor, prezen-
tîndu-le, înaintea oricărui
meci disputat pe „Republi-
cii” sau „23 August” din
Capitală, formațiile ce se vor
întrece și arbitrul jocului;
al doilea: în foarte multe
locuri, în ciuda permisului
pe care îl dețin, ziariștii nu
pot pătrunde decît cu greu,
și după discuții îndelungate
la vestiare pentru a lua le-
gătura cu echipele sau con-
ducătorii jocurilor („Repu-
blici”, Jiul „23 August” din
Iași, Petrolul, uneori „23
August” din Capitală).

Oricum, muncii gazetari-
lor i se cuvine mai multă aten-
ție din partea celor ce gos-
podăresc stadioanele.

CLASAMENTUL DIVIZIEI A

înaintea etapei a 10-a

1. DINAMO București	9 6 2 1	18-8 14
2. POLITEHNICA Iași	9 5 2 2	19-13 12
3. RAPID București	9 4 4 1	9-4 12
4. PETROLUL Ploiești	9 5 2 2	13-10 12
5. U. T. Arad	9 5 1 3	14-8 11
6. STEAUA București	9 4 2 3	15-13 10
7. FARUL Constanța	9 4 2 3	16-16 10
8. STEAGUL ROȘU Bv.	9 4 2 3	5-7 10
9. „U” Craiova	9 4 1 4	6-10 9
10. SPORT CLUB Bacău	9 4 0 5	18-14 8
11. „U” Cluj	9 3 1 5	11-12 7
12. JUUL Petrosani	9 3 1 5	9-11 7
13. F. C. ARGEȘ Pitești	9 2 3 4	12-16 7
14. C.F.R. Cluj	9 3 1 5	11-17 7
15. PROGRESUL Buc.	9 2 2 5	6-11 6
16. C.F.R. Timișoara	9 1 0 8	5-17 2

Proporțiile neașteptate ale insuccesului celor trei echipe românești, care ne-au reprezentat în turul secund al competițiilor europene intercluburi, faptul că nici una din ele n-a reușit în cele șase partide susținute să obțină vreo victorie, ne-a determinat să organizăm „masa rotundă”, căreia îi facem loc în aceste pagini, cu atât mai mult cu cât nu este vorba de o nereușită izolată ci, din păcate, eliminarea echipelor românești în primele tururi ale competițiilor continentale anuale a devenit aproape o regulă.

La discuția organizată de noi în redacție, la sfârșitul săptămânii trecute, am invitat câteva personalități ale fotbalului nostru, oameni cu experiență, cunoscători avizați ai fotbalului nostru, cărora le-am propus spre „disecție” decalajul valoric incontestabil existent la această oră între valoarea echipelor noastre fruntașe și cele cu care ne înfruntăm, de regulă, în fiecare toamnă.

Au răspuns invitației noastre: antrenorul **TRAIAN IONESCU**, fostul internațional **RUDY WETZER** care, la rândul său, are și o vastă experiență ca antrenor al unor echipe fruntașe, lectorul universitar **CORNEL SIMIONESCU**, de la catedra de fotbal a Institutului pedagogic din București, fostul internațional **GHEORGHE CONSTANTIN**,

maestru emerit al sportului și dr. **NICOLAE STANESCU**, ani de zile medic al unor echipe divizionare sau al lotului reprezentativ.

Discuțiile purtate au cuprins o largă arie de probleme, ele depășind oarecum cadrul dorit în sensul că nu puteam dezbate numai chestiunea valorii echipelor fruntașe, fără a atinge o serie de probleme generale ale fotbalului nostru, de natură organizatorică, de selecție, de instruire, educative etc. Socotind că părerile exprimate sînt realmente utile de discutat, le-am făcut loc în cadrul coloanelor noastre, pornind de la premisa că fotbalul este un fenomen atât de complex, problemele sale sînt interdependente, încît o „friere” pe care redacția ar fi încercat să o facă, ar fi cuprins în ea o pronunțată notă de arbitrar.

Nu avem pretenția că toate problemele ridicate sînt absolut inedite, dar reamintirea lor ni se pare potrivită, mai ales că nu puține din lucrurile cuprinse în rîndurile de mai jos preocupă, după cite știm noi, însăși forul de specialitate, aflat în continuare în căutarea unor soluții pentru îmbunătățirea activității în acest domeniu.

Din partea redacției, au luat parte la această masă rotundă: **Radu Urziceanu**, **Eftimie Ionescu**, **Mircea Tudoran** și **Gheorghe Nertea**, care au redactat materialele.



A CRESCUT TEHNICITATEA, ÎN DAUNA PREGĂTIRII FIZICE

RED.: Ați fost multă vreme antrenor iar acum vă ocupați de predarea fotbalului de la catedră. Ați lucrat, deci, în mijlocul jucătorilor. Ce părere aveți de pregătirea lor generală?

felul acesta și fotbalistii ar avea acea atitudine de discutație și de dorită vacanță de 30 de zile.”

RED.: S-a discutat aici foarte mult despre Colegiul central al antrenorilor. Care este părerea dvs. despre acest organism?

„Pot spune că în clipa de față a crescut foarte mult nivelul tehnic al fotbalului nostru. De unde în trecut caracteristica jocului nostru, românesc, era elanul, dăruirea pentru culorile echipei, de cîteva ani asistăm la un fenomen invers: creșterea tehnicității în detrimentul pregătirii fizice, atletice. Totuși, JUCĂTORII CU ADEVĂRAT VALOROȘI SÎNT ÎNCĂ PUȚINI ÎN ȚARA NOASTRĂ. Nu mai este nevoie să amintesc aici din nou despre chestiuni ca de pildă baza de mase, baza materială, calitatea tehnicienilor care se ocupă de creșterea fotbalistilor, asistența medicală. Toate au fost discutate. Trebuie să spun altceva și anume: ESTE MULT PEA MARE NUMĂRUL DE ECHIPLE DIN PRIMA DIVIZIE FAȚĂ DE NUMĂRUL JUCĂTORILOR VALOROȘI. Fiind puțini, ei sînt dispersați, pe cînd dacă numărul formațiilor în care activează ar fi mai mic ar crește concomitent valoarea acestora. Dar NU NUMĂRUL DE ECHIPLE AR TREBUI REVĂZUT, CI ȘI ÎNSUȘI CALENDARUL NOSTRU COMPETIȚIONAL unde există, după părerea mea, o anomalie: toamnă în sezonul cel mai propice activității, vara, noi facem o pauză de aproape trei luni! În schimb, activitatea începe în... mustul zăpezii, pe frig, în condiții impropii (atît pregătirile, cît și meciurile), în fața unui număr mic de spectatori la teren și foarte mulți în fața televizorului. În loc ca fotbalistii să-și reînceapă în trecerea la sfârșitul lui februarie sau începutul lui martie, aș propune reluarea activității în prima decadă a lunii aprilie și prelungirea ei în vară. În

„De foarte multă vreme acest organism tehnic al federației, de o importanță — cel puțin teoretică — atît de mare, se complăce într-o activitate insignifiantă. Doar atunci cînd sînt consfătuiri ale antrenorilor se expune cîte o dare de seamă din partea colegiului. În rest, activitatea lui este aproape nulă. Și cîte nu sînt de făcut în acest domeniu în care antrenorii SALARIZAȚI pentru această meserie sînt doar cîteva zeci, în care alții sînt plătiți cu... ora; în care alții sînt scoși de la echipe prin încălcarea contractului sau pleacă ei, neîntînd seama de contract — toate acestea fără să se ia măsuri din partea organului nostru de specialitate. Colegiul de antrenori ar trebui să răspundă direct de pregătirea tehnicienilor, de ridicarea calificării lor profesionale și în afara acelor consfătuiri organizate la început sau în final de sezon. Sînt, deci, atîtea și atîtea de făcut, dar activitatea continuă să strălucească prin quasi-inexistență. Și asta pentru că din colegiu fac parte mai ales antrenorii federali, ocupați cu alte probleme sau cu pregătirea loturilor și care nu știu să-și impună punctul de vedere în fața federației ai cărei salariați sînt. De aceea, cred că DIN COLEGIUL DE ANTRENORI AR TREBUI SĂ FACĂ PARTE TEHNICIENI CARE NU LUCREAZĂ ÎN APARATUL F.R.F. Ar avea mai multă opinie. În sfîrșit, o mai bună reglementare a îndatoririlor și a obligațiilor jucătorilor ar avea ca rezultat, cred eu, o mai bună reprezentare a echipelor respective în competițiile la care participă.”

NU AVEM ÎNCĂ O ADEVĂRATĂ BAZĂ DE MASE

RED.: De unde socotiți că provine, atunci, această redusă forță, această lipsă de valoare a echipelor de club?

„FOTBALUL NOSTRU NU ARE O BAZĂ DE MASE. O dovadă elocventă — dacă vreți — este aceea că NICI ACUM, ÎN 1970, ACEST SPORT AȘA DE ÎNDRĂGIT DE TINERET NU APARE ÎN PROGRAM ANALITIC. În 1850, la Rugby, îl găsim în programul colegiului care a născut sportul cel mai răspîndit astăzi pe glob. Oare nu i se poate deschide fotbalului și la noi, ușa principală a școlii? Din această pricină, mișcării fotbalistice îi scapă un imens număr de elemente. Singurul loc unde fotbalul apare printre sporturile facultative este în învățămîntul superior — la primul an — dar aici nu poate fi vorba de câștigarea unor elemente pentru performanță, aici el este practicat efectiv ca un divertisment. Și-apoi mai este ceva: în unitățile specializate pentru instruirea copiilor și juniorilor — în centrele rezervate lor — se comit adeseori grave greșeli de instruire. Un exemplu edificator: echipele de baschet sau de handbal ale cluburilor. Copiii se obișnuiesc să joace numai pe spații mici. De ce să ne mirăm cînd, ajungînd pe terenurile mari, regulamentare, devin niște „miușari”? Deprinderile formate se elimină greu sau niciodată. Altfel vreme cît școala, ti-



Lectorul universitar **CORNEL SIMIONESCU**, de la Institutul Pedagogic București, fost internațional, începe intervenția sa cu subiectul principal al mesei noastre rotunde: „cum se explică decalajul de comportare și performanțe dintre echipa națională și formațiile de club?”

„Nu cred, spune prof. Cornel Simionescu, că înfrîngerile din cele trei mari competiții europene au reprezentat chiar o prăbușire. În fapt, cam aceasta este valoarea formațiilor noastre de club, aceasta este poten-

tialul lor. Echipa națională? Atît explicațiile date aici de antrenorul Traian Ionescu cît și cele prezentate de doctorul Nicolae Stănescu le socotesc suficiente, edificatoare.”

RED.: Dar la nivelul superior, cum se prezintă munca de instruire?

„Socotesc că și aici se înregistrează numeroase scăderi. Progresul marcat de fotbalul mondial nu se oglindește totdeauna și în metodele folosite de tehnicienii noștri. Pe de altă parte, multe inițiative ale antrenorilor se irosesc fiindcă nu primesc încurajarea cuvenită. LA ECHIPLELE DIVIZIONARE NU SÎNT PROMOVAȚI TOTDEAUNA CEI MAI REPREZENTATIVI ANTRENORI, CEI MAI VALOROȘI DINTRE TEHNICIENI. Mai observ, cu surprindere, că relațiile dintre jucătorii aceleiași echipe sau dintre jucătorii primei divizii nu sînt cordiale, nu vădese o amicitie adevărată și sigur că asta dăunează celui spirit de echipă fără de care este greu de conceput că un colectiv poate atinge în teren omogenitatea de joc, dacă nu dispune de cea sufletească. Problemele educației jucătorilor rămîn încă deficitare. FOTBALISTII SÎNT PEA MULT DĂDĂCIȚI; EI AU AJUNS SĂ AȘTEPTE TOTUL DE LA CEI DIMPREJUR ȘI SĂ SE PREOCUPE DESTUL DE PUȚIN DE EI ÎNSIȘI, DE EDUCAȚIA ȘI DE COMPORTAREA LOR.”

REDACȚIA NOASTRĂ ÎMPREUNĂ CU CINCI SPECIALIȘTI, CUNOSCĂTORI AVIZAȚI AI PROBLEMELOR FOTBALULUI ROMÂNESC, DEZBAT

RĂMÎNEREA ÎN URMA FAȚĂ DE VALOARE

Antrenorul **TRAIAN IONESCU**, vădînd o preocupare intensă și o cunoaștere profundă a problemelor și realităților fotbalului nostru a făcut o trecere în revistă a tuturor fațetelor activității de performanță, înmănunchiate în unitatea clasică a acestei activități — CLUBUL — înfățișînd modul în care acest nucleu ar da cele mai apreciable roade.



RED.: Care sînt, după opinia dvs., condițiile unei maxime eficacități a activității fotbalistice, privită în general?

„PENTRU OBTINEREA UNOR REZULTATE DE VALOARE, ESTE NECESAR UN ANSAMBLU DE MĂSURI ORGANIZATORICE, TEHNICO-TACTICE, EDUCATIVE, MEDICALE. Dacă rezultatele nu apar pe măsura dorințelor și posibilităților este pentru că ACEȘTI FACTORI NU CONTRIBUIE ÎN EGALĂ MĂSURĂ. Acesta este unul din marile motive pentru care ne înfruntăm cu comportări sub limita onorabilului, în înfrîngerile inter-cluburi, pe planul competițiilor continentale, unde formațiile noastre nu reușesc, de atîtea ediții, să depășească faza a doua a întrecerii. FOTBALUL, față de locul pe care îl ocupă în mișcarea sportivă, de caracterul lui cu totul special în comparație cu volumul și poziția celorlalte discipline sportive, RECLAMĂ O ABSOLUTĂ INDEPENDENȚĂ A MUNCII ORGANIZATORICE ȘI METODICE. Actuala similitudine de tratament care există între fotbal și celelalte sporturi nu aduce nici un fel de folos nici

sportului celui mai valoros al nostru și nici celorlalte activități.”

RED.: În ordinea urgerii după dvs, măsura care pentru o fortificare a clubului de performanță?

„Ca să vorbim de asemenea buie să și existe clubul fotbal. Or, în momentul certă a lui F. C. Argeș — după părerea mea într-un perimant — în restul tîlîm cu cluburi polispate este dispersată, bte în concordanță cu nevoiilor, fără posibilitatea adevărată viață și atmosferă. CREÎND NUCLEUL BAL, SE VA AJUNGE LA TUTUROR FORTELOR ȘI PENTRU ACEST SPORT ORAȘ SAU O ZONĂ, NU SÎNDU-SE FORTELE ÎNTE RAMURI DE SPORT. zarea acestor veritabile nului rotund nu se poate participarea unor OAM TENȚI, ACTIVI, CU PLINI DE IDEI, într-un legați prin convingere de tivate. RIGIDITATEA, ÎN LUAREA UNOR HOTĂRI, TENDINȚE DE CONSERVATĂ RACILE CARE — tîniilor actualului sistem necorespunzător etapei a NEAZA MERSUL ÎNAINȚULUI. Și, din păcate, a ne le înfrînm și la forul

MACHETA UNUI

RED.: Ne-ați putea să prezentați macheta clubului cu maximă eficacitate actuală a fotbalului nostru?

„Trebuie să spun că fotbalul beneficiază de centre fotbalistice eficiente și pondere. Măsurile Steaua și Dinamo, perioadă de timp chiar și nu mai vorbim de celelalte, tînut pasul cu evoluția dern. După părerea mea, schematic, cu adevărat de un club corespunzînd cerințelor internaționale, capabil să replice mai mult decît o rena marilor întreceri s-a fel!”

Conducerea clubului: so ducătorilor care — în actrări — fie că sînt în gătire, fie că apar în

Am ținut să aflăm și părerea unui jucător care a luat parte deseori la partide în cadrul marilor competiții europene, cunoaște, adică, atmosfera din echipe în prezenta acestor meciuri. Și l-am solicitat pe GHEORGHE CONSTANTIN, fostul echipier al C.C.A. și apoi Steaua, un jucător care nu numai că a dovedit calitățile sale de fotbalist, dar care știe să „vadă” fotbalul în profunzime, să tragă anumite concluzii din activitatea atât de bogată care se desfășoară în țara noastră.



RED.: Ca mai recent fost jucător în campionatul nostru și bun cunosător al fotbalului românesc de performanță, care este părerea dv. privind lipsa de reușită a echipelor noastre, lipsă repetată, în competițiile europene de club?

„Rezultate ca cele care au dus și la organizarea acestei discuții, nu sînt

de loc dăuitoare de speranțe, de încredere în destinul fotbalului nostru. Am jucat și eu în aceste competiții și pot spune că, pe atunci, chiar dacă pînă la urmă eram învinși, luptam mai mult pentru rezultat. Să amintesc, doar, de meciul C.C.A. — Borussia Dortmund, cînd aici, pe „23 August”, am reușit să câștigăm cu 3—1, după un meci electrizant.

Apoi, Petroviu n-a dispus de F. C. Liverpool cu 3—1 la Ploiești? Și a fost și a-

PREA MULTE ECHIBE, FATĂ DE FONDUL DE JUCĂTORI DE VALOARE

RED.: Intr-adevăr, acestea au fost meciuri care nu pot fi uitate ușor. Dar miercuri, ceea ce au realizat U.T.A., Steaua și Dinamo a fost mai mult un simulacru de fotbal...

„Și aceasta pentru că și eu sînt de părerea tov. Cornel Simionescu și anume cred că, FATĂ DE NUMĂRUL REDUS DE JUCĂTORI CARE MERITĂ

MÎNĂ LIBERĂ ANTRENORILOR

„O atenție deosebită ar trebui s-o arate federația noastră relațiilor club-antrenor și antrenor-jucător, relații de care, la urma urmelor, depind toa-

cesta un meci, în care ambele echipe au luptat cu ardoare pentru rezultat”.

SĂ FIE PREZENȚI ÎN DIVIZIA A, NUMĂRUL ECHIBELOR ESTE PREA MARE. Păstrînd proporțiile, este prea mare și în „B” și în „C”. Deci un început de soluționare ar fi REDUCEREA NUMĂRULUI DE FORMAȚII DIN DIVIZIA A, paralel și cu reducerea numărului de formații care retrogradează”.

te în fotbal, și nu numai în fotbalul nostru. În privința relațiilor club-antrenor, cred că în afara încrederii reciproce, ar trebui ca cei care conduc cluburile, după ce angajează un antrenor, să-i lase mîna liberă ca să poată acționa în toate direcțiile, să nu-l încorseteze în fel de fel de chițibușerii birocratice. Cea de a doua jumătate a relației, aceea dintre antrenor și jucător, poate face, prin reușita ei, adevărate minuni. Dar la noi, nu de puține ori se întâmplă ca jucătorii să nu se împace cu antrenorii, din cauza asta să nu vină la orele de pregătire sau antrenorii să nu-și vadă și greșelile lor, aruncînd — în cazul unei înfringeri

„M A S A ROTUNDA” A REVISTEI FOTBAL

— toată vina asupra jucătorilor săi. Mi-a plăcut declarația antrenorului Hapfel care spune că nicio dată nu se supără pe jucătorii săi. Nu pentru că am îmbrăcat și că sper să mă îmbrac încă tricoul de jucător am amintit de cuvintele lui Hapfel, ci pentru că ele cuprind un simbul de adevăr de unde s-ar putea porni în rezolvarea pozitivă a acestei „jumatăți” de relații.

În altă ordine de idei ceea ce consider eu esențial pentru a avea un fotbal bun, pe lângă reglementarea raporturilor club-jucător, este independența secțiilor de fotbal față de celelalte în cadrul unui club polisportiv, dacă cluburi numai pentru fotbal nu se pot crea. Eu cred, totuși, că cea de-a doua alternativă este cea mai bună, pentru că în cadrul unor cluburi polisportive fotbalistii spun că clubul nu se ocupă de ei, fiind ocupat cu rezol-

varea problemelor celorlalte secții, în timp ce acestea spun că, dimpotrivă, fotbalul le sufocă. Ieșirea din impas nu se poate face decît creînd cluburi de fotbal, în care atenția nu va mai fi dispersată, în care conducătorii nu se vor mai pricepe la 20 de sporturi și, de fapt, la nici unul, în care procesul de instruire va fi mult mai ușor de supravegheat. Pentru că, trebuie înțeles odată, fotbalul are cu totul alt caracter decît celelalte discipline sportive.

Toate acestea s-ar părea că nu au nici o contingență cu evoluția de miercuri a echipelor bucureștene și a formației din Arad, dar eu socotesc că, dimpotrivă, multe din cele 17 goluri primite de echipele noastre în al doilea tur al competițiilor europene se datoresc tocmai nerezolvării unor astfel de chestiuni...

ECHIBELOR NOASTRE FRUNTAȘI MARILOR CLUBURI EUROPENE

care ar fi, ebuli luată ilor noastre

măsurile tre-eritabile de fată, cu ex-club rămas e stadiu ex-ilor ne în-e, în care e programaturor sec-construi o pentru fot-DE FOT-CAPITALEA ASIUNILOR DINTR-UN AI DISPER-MAI MUL-ar că reali-e ale balo-oncepe fără COMPE-NALITATE, înt oameni e semenea a-ETINEALA RI CAPITA-VAORISM, afara defec-organizare, ale — FRI-AL FOTBA-neia meteh-specialitate”.

B TIP:

tipul unui entru etapa

al nostru a e cu multă feso la clu-în ultima tea — ca să -n-au mai alului mo-șă absolut o machetă, or fotbalu-pară cu o bilă în e-zența ast-izarea con-e împreju-ecă în pre-în aseme-

nea posturi, fie că țin morțiș să aplice în fotbal principiile din alte domenii de activitate.

Tehnic: numirea celor mai corespunzător specialiști, tehnicieni reputați, cu activitate practică îndelungată, alături de cei mai dotați și mai înimoși dintre tinerii tehnicieni.

Organizatoric: unitate de sine stătătoare, depinzînd de forul de specialitate. Încadrat cu oamenii cei mai bine pregătiți, cuprinzînd sectoarele clasice ale activității de fotbal.

Financiar: independență — în cadrul unui club cu mai multe secții — de restul celorlalte.

Internațional: o secție specială care să contribuie la crearea relațiilor cu cluburi din alte țări, la realizarea programului internațional și a beneficiilor clubului.

Relațiile între club și federație: trebuie să se bazeze pe niște legi precise, pe care F.R.F. să nu aibă dreptul să le modifice decît la plenara federației, care să se țină din patru în patru ani. Clubul trebuie să fie subordonat federației pentru acțiunile ce privesc formația reprezentativă. Astfel, clubul este obligat să dea jucătorii echipei naționale ori de cîte ori este solicitat, pe baza programului internațional stabilit, după cum vîd eu, pe cicluri de patru ani (între două campionate mondiale): primii trei ani — pondere totală a cluburilor, iar jucătorii vin la convocarea federației cu numai trei zile înaintea meciurilor internaționale; în anul premergător turneului final al C. M., federația să aibă ponderea, deplinul asentiment al cluburilor pentru folosirea fotbalistilor pe perioadele pe care conducerea tehnică a echipei reprezentative le consideră necesare.

Eu cred în această „schemă”, sau cum vreți s-o numiți și, mai devreme sau mai tîrziu, vom ajunge la ea. Numai atunci, cred eu, vor trebui să ne surprindă niște rezultate, ca cele recente ale echipelor noastre în cupele europene. Căci, să nu uităm, adversarele noastre au îmbrățișat de mult ideile pe care le-am expus și care sper să prindă viață”.

ALTE DOUĂ VERIGI IMPORTANTE

RED.: Părerea noastră e că nu numai organizarea cluburilor, racilele ei, a conținutului la aceste rezultate foarte slabe — înregistrate la al doilea tur al cupelor europene...

„Desigur. Intervine aici și calificarea antrenorilor. Metoda de calificare a celor de fotbal, trebuie făcută nu de C.N.E.F.S., după metode șablon, care se potrivește poate antrenorilor de la celelalte discipline sportive, ci DE COLIGIUL CENTRAL AL ANTRENORILOR

DE FOTBAL. Fiecare domeniu de activitate are principiile lui de formare a cadrelor de specialitate. La noi se aplică același principiu pentru orice specialist sportiv. Deci — și din acest punct de vedere, DESCENTRALIZARE.

O altă verigă, la fel de importantă, SELECȚIA. Spunînd că la LA SELECȚIILE ORGANIZATE PENTRU FOTBAL DE CLUBURILE NOASTRE SE PREZINTĂ DE CELE MAI MULTE ORI CEEA CE PRISOSEȘTE DE LA ALTE DISCIPLINE SPORTIVE, DECI FĂRĂ CALITĂȚI FIZICE ADECVATE, cred că spun un adevăr cunoscut de toată lumea. Intr-adevăr, tot tineretul, începînd de la șase ani, fiind cuprins într-un proces de formare, el este de la început dirijat spre sporturi care altă dată erau mai puțin cunoscute în țara noastră — și deci actualmente fotbalul are o arie mult mai mică din care să-și culegă viitorii jucători. Să mai spun că, ÎN MOD PRACTIC, fotbalul este ca și interzis în școli? Acestea fiind condițiile în care se face selecția pentru centrele de copii și juniori, să ne mirăm că rezultatele acestora sînt mult sub ceea ce se aștepta? În plus, nici asistența medicală la centrele de copii și juniori nu este corespunzătoare. Mă refer la depistarea posibilităților de dezvoltare a copiilor. Nu de puține ori se muncesc cite 7—8 ani cu un copil și cînd trebuia ca el să dea măsura valorii lui, să constatăm că, de fapt, posibilitățile și rezultatele sînt sub ceea ce s-a investit în el”.

TRANSFERĂRILE. NODUL GORDIAN AL FOTBALULUI NOSTRU

RED.: Mulți antrenori, în discuțiile pe care le-am avut cu ei în mod întâmplător, s-au plîns de actualul regulament de transferuri. Dumneavoastră ce părere aveți?

„Despre acest regulament voiam să vorbesc în continuarea ideii privind centrele de copii și tineret. Adică vreau să spun că ideea înființării acestor centre este foarte bună, dar ea este anulată prin interdicția jucătorului de a se transfera. Prin acel punct al regulamentului care obligă pe cel ce activează într-un centru să rămînă la echipa respectivă trei ani după ce au trecut de vîrsta junioratului nu se face altceva decît ca BANII CHELTUITI CU RESPECTIVUL JUCĂTOR SĂ SE IROSEASCĂ. ACTUALUL REGULAMENT DE TRANSFERURI NU FACE ALTCEVA DECît SĂ BLOCHEZE ELEMENTELE TALENTATE LA ECHIBELE MICI. Ori, transferul nu este

decît un proces normal, ca și promovarea. La baza lui nu trebuie să stea, după părerea mea, decît principiul promovării talentelor: are calități, jucătorul să vină la echipele bune. Vreau să fiu bine înțeles: SÎNT PENTRU TRANSFERARI DE JOS ÎN SUS TOT TÎMPUL ANULUI PRIN ÎNȚELEGERE ÎNTRE CLUBURI. Dacă clubul de categorie inferioară nu înțelege să facă acest lucru, jucătorul să fie transferat fără dezlegare, iar F.R.F. să stabilească ce compensație urmează să primească echipa respectivă. NUMAI AȘA ESTE ECHITABIL, NUMAI AȘA POT ÎN CONTINUARE ECHIBELE MICI ȚĂ CREASCA JUCĂTORI. Ce s-ar întâmpla dacă, de exemplu, un pianist talentat ar rămîne pînă la adînci bătrînet în orașul natal?”.

RED.: Ar însemna să nu-l putem audia nici o dată la Ateneu...

„Așa este cu fotbalistii talentați, obligați de actualul regulament de transferuri să nu joace pe „23 August” sau „Republicii” decît în eventualitatea că echipa la care activează ar promova în Divizia A. Încă o dată, actualul REGULAMENT DE TRANSFERURI ÎN VIGOARE ESTE DĂUNĂTOR INTERESULOR FOTBALULUI NOSTRU. Cu actualele legiferări nu vom avea echipe de valoare; mai mult, în felul acesta în majoritatea echipelor din prima divizie vor rămîne destui jucători modești, menținuți în formații și indiferent de calitatea evoluțiilor lor, ei se complac în această situație, nu se străduiesc să-și ridice cunoștințele fotbalistice, tocmai pentru faptul că în respectivele loturi nu sînt alți jucători de valoare care să le amenințe locul. Eu socotesc că modul în care s-a prezentat miercuri trecută Dinamo și Steaua poate fi și un aspect al muncii interne, dar în proporție de 95% este consecința regulamentelor în vigoare...”.

„TESTUL COOPER ? O... VECHĂ CUNOȘTINȚĂ A FOTBALISTILOR!”

RED.: Ne-ar interesa părerea dv., ca specialist, privind calitatea pregătirilor făcute de echipele noastre.

„Nu pot să mă pronunț asupra acestei calități a pregătirilor întrucît în ultimii doi ani eu am activat departe de țară. Desigur îmi ajung la urechi ecouri și deseori eu însumi mi-am dat seama de antrenamentele insuficiente făcute în cele mai multe din cluburile noastre. Și calitativ și cantitativ. Cred că la noi se greșește forțîndu-se foarte mult antrena-

mentul jucătorilor de la prima echipă, acolo unde — cel puțin în mod teoretic — trebuie să se perfecționeze cunoștințele acumulate în anii de juniorat sau de activitate la echipele de tineret. La noi este exact invers: se mai încearcă încă învățarea fotbalului și creșterea gradului de pregătire la antrenamentele primelor echipe, în loc ca GRADUL DE DIFICULTATE SĂ FIE SPORT LA ANTRENAMENTUL JUNIORILOR ȘI FORMAȚIILOR DE TÎNERET, în funcție de calitățile fiziologice ale jucătorilor. De aceea vorbeam mai înainte despre rolul important din acest punct de vedere al medicilor.

Am citit de curînd în presă că se va introduce și la noi „testul Cooper”, un soi de „antrenament” al astronautilor americani, folosit și de Saldanha la pregătirile echipei Braziliei pe vremea cînd o conducea el, înaintea C. M. din Mexic. Dar acest „test Cooper”, care simplist vorbind — constă din efectuarea unor ture de stadion, este o veche cunoștință a noastră, a celor care am jucat fotbal cu 15—20 de ani în urmă. Ce reprezentau pe atunci acele ture de antrenament în jurul terenului de fotbal, decît „testul” care ni se propune astăzi? Cine a desființat această probă de la antrenamentele noastre — aproape nicăieri nu se mai practică, la echipele românești, această probă a turelor — decît cei care au decretat, introducînd antrenamentul tip? Antrenorii, neavînd personalitate sau poate de teamă, au acceptat să renunțe la ceea ce astăzi ni se propune ca nou. De altfel despre metoda actuală de antrenament se poate vorbi mult. Nu sînt împotriva lucrurilor noi, dar ele să aibă eficiență! Rețetele date de federație cred că ar trebui mai întîi aplicate pe echipe-cobai, să se tragă concluzii și apoi, dacă rezultatele sînt bune, să se dea indicații formațiilor divizionare. Dar să nu transformăm echipele noastre de frunte, mă gîndesc la cele din primele două divizii, în cobai. Pentru că SE POATE ÎNȚIMPLA CA REZULTATELE SĂ FIE SLABE ȘI LA RĂSPUNDERE SĂ FIE TRĂȘI ANTRENORII, NU CEI CARE AU PROPUȘ AȘTEA METODE DE antrenament. Ar trebui să ne vedem bine fiecare, federație și antrenori, partea noastră de vină în înregistrarea unor rezultate de soiul celor „reușite” săptămîna trecută în cupele europene”.

ȘI DESPRE EDUCAȚIE !

„În încheierea spuselor mele, cîteva cuvinte despre educația fotbalistilor noștri, despre modul în care ea se face. Mai

RĂMINEREA ÎN URMA A ECHIPELOR NOASTRE FRUNTAȘE FAȚĂ DE VALOAREA - MARILOR CLUBURI EUROPENE

Vechiul nostru internațional RUDY WETZER a răsunat cu o însuflețire timpurie a apelului nostru de a participa la masa rotundă care avea să dezbata câteva din problemele de fond ale fotbalului nostru, de a căror rezolvare depinde mai buna reprezentare în competițiile la care participă.

Rudy Wetzter a fost un adevărat „argint viu” al discuției purtate în redacție, punând unele idei ale celorlalți „combatanți” sau aducând probleme noi în discuție. El a pornit de la următorul fapt:



„Multă vreme s-a spus că nu vom putea avea o echipă națională bună, atita

timp cât nu vom dispune de formații puternice de club. Iată că reușita a venit tocmai dintr-un sens contrar: n-avem nici azi formații puternice de club, beneficiem însă de o echipă națională care și-a făcut loc într-un turneu final al campionatului mondial, ceea ce astăzi nu este ușor. De aceea aș propune să încercăm invers în redresarea fotbalului de la cluburi: preluând experiența pozitivă de la echipa reprezentativă, să o implantăm la cluburi. Poate că reușim pe drumul acesta! Dar pentru a avea realizări, ar trebui să nu ne mai îmbătăm cu succesele echipei naționale. DACĂ VOM OBTINE MERITURI LA CARTE (n.r. discuția a avut loc înaintea partidei cu Tara Galilor) UN REZULTAT BUN, DIN NOU VOM UITA DE RUSINOASA ELIMINARE A ECHIPELOR NOASTRE DIN CUPELE EUROPENE, vom vedea viitorul fotbalului nostru în roz și vom uita că A-DEM DESTULE CHESTIUNI ÎN SUSPENSIE. Poate că rezultatele realizate de U.T.A., Steaua, Dinamo, ar ca punct de plecare și exagerările post-mexicane. Pe mine, însă, nu mă satisface o înfrângere onorabilă. Mie îmi place și îmi trebuie victoria. După ea am alergat tot timpul tinereții mele, cât timp am fost și eu jucător.

grame. Aceștia erau antrenorii din trecut.

Lăsând glumele la o parte, cred că astăzi antrenorii sunt prea... încredințați conducerilor cluburilor, care au drept de viață și de moarte asupra lor. Ar fi normal ca fiecare club să aibă un director tehnic, un om pe care jucătorii să-l creadă, un om de mare suprafață și care să fie singurul care discută cu antrenorii. În acest fel tehnicienii noștri, cred eu, ar avea mai multă liniște, ar putea crea metode noi de pregătire și nu ar mai aștepta, ca astăzi, să primească totul de la federație. Nu poți fi un antrenor bun dacă nu-ți pui capul la contribuție. Nu poți reuși rezultate dacă nu individualizezi antrenamentele în mod strict. De pildă, la Dinamo, cu Nelu Nuneș, poți face antrenamente zilnice, dar cu Dumitrescu nu, în timp ce Dinu cred că ar juca la fel de bine și dacă l-ai scula și noaptea din somn.”

RED.: Ați jucat în multe cluburi mari. Ne puteți spune ceva despre viața de club?

„Noțiunea de club are două sensuri: altă aceea de club sportiv (eu mă gândesc mai mult la cea de club de fotbal), cât și aceea de sediu. În cele mai multe cazuri echipele noastre nu au un sediu în care să vină fotbalistii, să stea de vorbă cu suporterii lor, cu cei ce iubesc clubul. Viața de club aici se duce, dragostea pentru o echipă sau alta aici se materializează, respectul devenind suport al ei cu carnet în regulă, putând să-și cumpere diferite amintiri cu însemnele echipei etc. Dar cum sînd vorbim despre sediu, cînd nici măcar federația nu are un sediu!

Toate astea, înmănunchiate ar putea constitui un drum de parcurs de echipe și cluburile noastre în vederea înlăturării unor rezultate atât de descurajatoare ca cele în fața lui F. C. Liverpool, Eindhoven sau Steaua roșie Belgrad. Ar trebui, cu adevărat, să învățăm din aceste înfrângeri, deși ceea ce spun eu s-a tocit de cite ori a fost întrebuințat...”

În discuție, dr. NICOLAE STĂNESCU, director adjunct al Centrului de medicină sportivă „23 August”, medic al echipei divizionare Progresul București, specialist cu o îndelungată activitate pe lângă echipele noastre de fotbal, a făcut o serie de remarci și propuneri, majoritatea fiind de specialitate sa, dar și multe privind organizarea generală a fotbalului nostru și a cluburilor sale.



RED.: Socotiți că, în general, pregătirea jucătorilor noștri se face pe baza unor idei actuale, moderne, ale metodicii?

VACANȚA JUCĂTORILOR — UITATĂ! DE CE ?

RED.: Socotiți că, față de tipul constituțional al fotbalistului nostru, de condițiile noastre de climă și de alte particularități, ar trebui fixată o limită a programului său de activitate în cursul unui an? „Sigur că da. După opinia mea, bazându-mă pe cercetarea a sute și sute de cazuri de jucători, urmărind ani la rînd grupul fotbalistilor de frunte, am ajuns la concluzia că — respectînd și rigorile actualei activități internaționale — un jucător al nostru poate să susțină 60 până la 80 de meciuri anuale. S-a uitat sau, în orice caz, ESTE NEGLIJATĂ, VACANȚA FOTBALISTILOR. Anul acesta, obligațiile competiției supreme au dus, practic, la anularea pauzei dintre tur și retur. Iarna ar trebui să se găsească, în mod obligatoriu, 30 DE ZILE DE VACANȚĂ TOTALĂ PENTRU ECHIPELE DE DIVIZIA A. Altfel ajungem la uzarea lor și efectele acestea pot deveni ireparabile!”

RED.: Din colaborarea dv. cu conducerile de cluburi, ce concluzii ați tras?

„Găsesc că marea me-

„În ansamblu, antrenamentele sînt bune, meciurile, însă — cele mai multe — proaste. De ce? Fîindcă ANTRENAMENTUL A DEVENIT UN SCOP ÎN SINE, ÎN LOGICĂ FIE SUBORDONAT MARELUI ȘI SINGURULUI TEL, MECIUL DE DUMINICĂ, meciul care urmează. Fotbalul nostru suferă din pricina acestor ANTRENAMENTE DE DRAGUL ANTRENAMENTULUI. Mă opresc aici cu observațiile metodice, fiindcă nu vreau să depășesc — totuși — domeniul meu de specialitate”.

RED.: Vă invităm, atunci, să treceti la acest domeniu.

„După ani și ani de muncă, alături de antrenorii multor echipe fruntașe sau reprezentative, concluzia mea, sub aspectul asistenței jucătorilor, este aceea că RECUPERAREA PRINCIPALĂ DE REZOLVAT. Faptul că nu reușim să efectuăm recuperarea, impiedică mult asupra randamentului fotbalistilor în meciul care urmează și, în general, scade nivelul randamentului lor pe întreg sezonul. Recuperarea trebuie să utilizeze mijloace eficiente în privința:

- alimentației
- instalațiilor de oxigen
- susținătoarelor de efort

Al treilea dintre auxiliarele operațiunii recuperării nu este în general întrebuintat, deoarece la noi încă se mai face o dăunătoare confuzie între susținătoare de efort și doping. Această inexactitate lipsește echipele noastre de performanță de un mijloc foarte activ și MODERN menit să redea sportivilor, RAPID și INOFENSIV, forțele cheltuite în întrecere”.

tehnă a conducerilor cluburilor noastre este aceea că sînt prea des schimbate. Pe lângă faptul că munca aceasta — așa de prețioasă și de complexă — este adeseori încredințată unor ELEMENȚI NEPREGĂTIȚI, am avut dese situații în care am văzut că proaspeții veniți din alte domenii găsesc că metodele din direcții de activitate cu totul diferite de cel sportiv, de cel fotbalistic, pot fi aplicate aici. Pentru formarea unor CONDUCĂTORI DE CLUBURI COMPETENȚI, îndrăgostiți de misiunea lor, respectați de antrenori și jucători, fermi în opiniile lor,

RED.: Față de diferența — și ca valoare și ca regularitate — dintre rezultatele din ultima perioadă de timp ale echipei naționale, față de cele ale echipelor de club, ce părere aveți?

„Realizările reprezentative apar ca un exemplu singular, după opinia mea,

ele nu reflectă obiectiv situația. Naționala reprezintă cu adevărat o ECHIPĂ, cu o puternică unitate psihologică, dispunînd de o direcție științifică și modernă a refacerii, utilizînd o concepție proprie. Dar situația echipei naționale demonstrează că NU PREGĂTIREA — FIZICĂ, TEHNICĂ ESTE DEFICIENTĂ, ci alte aspecte ale pregătirii, de care m-am ocupat la început. Acesta este punctul meu de vedere. Și așa se și explică aparițiile așa de deceptivante ale formațiilor noastre de club în competițiile de ridicată pretenție, în compania celor mai redutabile echipe de club ale Europei, deci ale lumii. Pentru îmbunătățirea activității cluburilor, sectorul rămîne încă deficitar, am citeva propuneri:

— respectarea principiului individualizării în pregătirea jucătorilor în funcție de tipul constituțional, de vîrstă și de perioada competițională;

— abandonarea antrenamentelor-sablon. Stimularea spiritului creator al antrenorului;

— favorizarea dezvoltării fanteziei în joc;

— scoaterea ciclului săptămînal de pregătire de sub obsesia celor două puncte de duminică, adică această pregătire de sîrîtă răsuflare;

— eforturi pentru crearea personalității jucătorului în sensul sănătos al cuvîntului, a jucătorului-vedetă;

— instruirea copiilor și juniorilor să se facă cu cele mai adevărate mijloace; dau un exemplu: mingile folosite la antrenamentul copiilor sînt cele mari, total nerecomandabile;

— colaborarea antrenor-medici să se concretizeze prin roadele menținerii atribuițiilor ficărui. Nici medicul nu trebuie să formeze echipa, dar nici antrenorul să aștepte minuni peste noapte de la medici;

— cred că o perioadă tranzitorie în Divizia A, fără retrogradare pentru o ediție sau chiar două, ar da prioritate muncii de pregătire în adîncime, de perspectivă;

— fiecare club de prima divizie să aibă un director tehnic — ales dintre competențele absolute ale fotbalului nostru — și un consilier, dintre antrenorii în vîrstă, cu experiență bogată, care poate interveni cu sfaturi, cu soluții utile și obiective;

— F.R.F. ar trebui să lupte pentru înființarea unui centru tehnic (gen Cverciانو, al federației din Italia) în cadrul căruia să se realizeze;

— întregul ciclu de instruire a antrenorilor;

— experimentarea metodelor noi, astfel ca să se evite situațiile de pînă acum în care tocmai echipele de performanță devin „cobai” pentru aceste noi metode;

— cercetarea științifică în domeniul fotbalului;

— asistența tehnică a loturilor reprezentative. Numai astfel, cred eu, vom putea evita, în viitor, rezultate atât de slabe ca cele de săptămîna trecută”.

CONCLUZII

Toate discuțiile purtate arată că, în ciuda unor realizări pe care la timpul convenit le-am relevat, mai sînt încă multe lucruri de făcut pe calea îmbunătățirii DE FOND a situației din fotbalul nostru. Din cuvîntul invitațiilor noastre, rezultă că problemele pot fi împărțite în două categorii.

Pe de o parte, este vorba de îmbunătățiri care tin de munca antrenorilor, de efortul jucătorilor, de preocuparea conducerilor de cluburi și secții, deci de îndreptări care se pot realiza chiar în condițiile existente actualmente în fotbal. Întră aici, îmbunătățirea muncii de instruire, o participare conștientă a jucătorilor în procesul de antrenament, schimbarea unor mentalități înclinare spre superficialitate, creșterea simțului de răspundere etc.

Pe de altă parte, au fost relevate în rîndurile de mai sus, unele stări de fapt care tin de structura fotbalului, de organizarea sa și care nu se pot îndrepta decît prin reglementări realiste, care să pornească de la examinarea situației de fapt din fotbal. În această a doua ordine de idei, reținem: necesitatea unei mai bune reglementări a transferărilor (care să nu împiedice crearea unor cluburi puternice, apte de a se întreci cu cele mai bune echipe de pe continent), crearea unor cluburi de fotbal puternice, rediscutarea formulei de disputare a competițiilor de performanță, acțiuni pentru creșterea sistematică științific fundamentată, a jucătorilor de performanță etc.

Poate că în viitorul apropiat, unele din aceste teme vor fi redate în paginile noastre. Deocamdată, le-am înregistrat aici ca opinii sincere, deschis exprimate, ale unor specialiști și le supunem discuției, reflecției cititorilor, antrenorilor și forurilor de conducere ale fotbalului nostru.

Cele cuprinse în aceste 3 pagini, nu le prezentăm drept „chei de boltă” ale fotbalului nostru, dar socotim că era de datoria noastră să le publicăm, cu atît mai mult cu cît vin din partea unor oameni care cunosc realmente, problemele acestei activități.

LA „A” ȘI LA RAION, ANTRENAMENTELE SÎNT LA FEL...

Deci am fost jucător și eu orice fotbalist care se respectă, am fost și antrenor (azi, oricare jucător care „se respectă” nu mai devine antrenor...). Am fost și președintele Colegiului de antrenori al orașului București, dar am plecat din acest for pentru că nu am putut să realizez ceea ce îmi propusesem. Nu exista o atmosferă sănătoasă de lucru. Dar nu asta am vrut să spun. Conducînd un timp antrenorii bucureșteni, în care intrau (și nu se pare că mai intră și acum) și cei ai formațiilor divizionare, am asistat la denumărare, am asistat la nenorocire, am asistat la începutul echipei fostelor campioane raionale și pînă la cele de Divizia A. Cu mine pe mină vă spun că foarte puțini sau chiar deloc dădeau aceste ore de pregătire! Există un fel de antrenament clasic, sablon: 20 de minute pregătire fizică, apoi o miuță și... la revedere. O dată am urmărit mai multă vreme antrenamentele de la Rapid și s-a organizat apoi o discuție pe marginea celor văzute de mine. Am spus antrenorilor de atunci ceea ce v-am spus și dv. acum. Amîndoi au sărit ca arși, m-au criticat că mă bag în treburile lor. De fapt, antrenamentul nu corespunde deloc ideilor de astăzi, ce tin seama de metodica, de pedagogie etc. etc.

Si am mai observat și altceva: de regulă antrenorii echipelor învinse dîmînică programează marți nu numai un antrenament ucigător, ci și cite o sesiune „de săpuneală”, în care nu se spun cuvinte frumoase. Această atmosferă grea se continuă și pe teren, la antrenament. Or, eu cred că ar trebui să se procedeze exact invers: marți, după înfrîngere, să se programeze un antrenament mai ușor, în care să se lucreze cu zîmbetul pe buze pentru repararea traumelor psihice”.

RED.: Intrucît aveți o îndelungată experiență de jucător și antrenor, v-am ruga să ne spuneți ceva despre cei care s-au ocupat de pregătirea dv.

„Cu toată sinceritatea vă spun că dacă ar fi să-i punem unul lingă altul pe antrenorii de acum cu cei care se ocupau de pregătirea echipelor acum 30-40 de ani, aceștia din urmă ar fi socotiți oște incapabili. Noi, jucătorii, le purtam respect pentru că aveau salariu mai mare. Dar fiecare dintre noi simțea cum ceea ce-i lipsește și se pregătea în direcția pe care o credea de cuviință. Antrenorul venea, se uita, prezenta echipa care urma să joace și la sfîrșitul antrenamentelor pareai aud și acum strigînd: „Wetzer! Opt ture de teren”. Și cînd le făceam pe cele opt, îmi mai striga să fac încă patru, ca să mai dau jos citeva kilograme”.



(Urmare din pag. 6-7)

Întrî trebuie spus că FOTBALISTII ROMÂNI SÎNT SINGURI DIN LUME, CRED, CARE AU NUMAI DREPTURI, ȘI, PRACTIC, NICI UN FEL DE OBLIGAȚII! Neavînd obligații se comportă, pe terenul de sport și în afara lui, așa cum cred de cuviință, din cînd în cînd, unele cluburi sancționînd cite un fotbalist. Cred că tocmai aici este marea greșală a federației noastre care nu stabilește precis, prin regulament, cu sancțiuni pentru cei ce le încalcă, drepturile și obligațiile jucătorilor de fotbal. De acest regulament și de aplicarea lui depinde în mare măsură EDUCAȚIA JUCĂTORILOR, care NU SE MAI POATE FACE NUMAI PRIN VORBE. Desigur, comisia de disciplină are și ea un mare rol. Dar eu înțeleg această „comisie de disciplină” în alt mod și o împart în trei: 1. o „comisie de disciplină” a întregii opinii sportive care trebuie făcută prin presă, fără ca fotbalistii să fie ridicați în slăvi cînd câștigă sau denigrați atunci cînd pierd; 2. comisia de disciplină a federației care trebuie să aplice regulamentul, precis și aici, INDIFFERENT DE NUME-

LE JUCĂTORULUI SAU DE CLUBUL DIN CARE FACE PARTE; 3. o „comisie de disciplină” a clubului alcătuită, de fapt, din munca de zi cu zi depusă în mijlocul fotbalistilor, în care sportivul trebuie să aplice normele fotbalistului de performanță. Celui ce nu le aplică — la revedere!

Există în fotbalul nostru multe elemente valoroase. Mă refer și la antrenori și la jucători. Împreună, ei pot să creeze echipe valoroase care, imbinînd experiența pozitivă reieșită de la echipa națională cu viața din clubul respectiv, să reușească — într-un timp mai lung sau mai scurt — realizarea unor echipe puternice. Ce mai trebuie în afara experienței pozitive de la „națională”? Și unii și alții trebuie lăsați în pace să lucreze și să nu fie încorsetați prin regulamente învechite și interdicții. Ce este mai important, referindu-mă încă o dată la regulamentul de transferări: interesul jucătorului sau cel național? Dacă cel național, atunci SĂ LĂSAM JUCĂTORII TÎNERI SĂ PROMOVEZE. În plus, TIMP DE LUCRU, liniște și pace în lumea noastră fotbalistică, SOBRIETATE LA SUCESE ȘI LA ÎNFRÎNGERI”.

UN PENALTI RATAT FACE UN MARE ANTRENOR

DE VORBĂ CU MILAN MILJANICI

Belgrad, 4 martie 1953. Se dispută partida-derbi între echipele Steaua roșie și O.F.K. Sintem în minutul zece al partidei și stoperul „albaștrilor” nu-l poate opri decât prin fault pe impetuosul atacant Rajko Mitic. Penalți! Antrenorul „roș-albi”-lor hotărăște ca lovitură de la 11 m să fie executată de jucătorul ce poartă tricoul cu nr. 6! Cel desemnat se apropie de minge, șut și portarul apără! Spre surprinderea tuturor, mijlocasul stînga al echipei Steaua roșie părește învins terentul îndreptându-se spre vestiar. În acele clipe hotărîrea este luată: nu se va mai întoarce pe teren ca jucător de fotbal!

Tot Belgrad, 25 iulie 1966. Cotidianul de specialitate „SPORT” anunță pe prima pagină că începînd din acest zi noul antrenor principal al echipei Steaua roșie este fostul ei mijlocas stînga...

Bineînțeles este vorba de una și aceeași persoană:

MILAN MILJANICI

Arad, 3 noiembrie 1970, în holul hotelului „Astoria”, interlocutor: Milan Miljanici, antrenorul și creatorul „team”-ului de astăzi al Stelei roșii Belgrad, venit cu echipa pe care o antrenează, pentru returul partidei cu campioana noastră din manșa a doua a „Cupei campionilor europeni”. Îndrăznește să-i reamintesc cele relatate mai sus și popularul antrenor, ajuns proverbial pentru amabilitatea lui, îmi răspunde:

— „Pe cit de ciudată mi-a fost hotărîrea de a nu mă mai întoarce pe gazon ca jucător, pe atât de ambițios am fost. Mă gîndeam că nu pot să părăsesc fotbalul, dorind să devin antrenor. M-am înscris la școala de antrenori din Belgrad și după trei ani am absolvit-o. Clubul Steaua roșie mi-a oferit o bursă de specializare în Anglia. Doream să studiez la fața locului modul de organizare a celebrității școli engleze de fotbal. Am urmat un sezon întreg, pe lângă Bill Shankly de la Liverpool, antrenamentul și jocul acestei echipe, apoi la Manchester United, Arsenal și Chelsea. Este perioada cînd socotesc că am acumulat cel mai mult pentru că am fost fascinat de modul cum lucrează antrenorii englezi și de deosebita profesionalitate a jucătorilor”.

Intors în țară, Milan Miljanici lucrează la un centru de copii al clubului Steaua roșie Belgrad, preocuparea lui de bază fiind depistarea și selecționarea tinerelor talente din rîndul elevilor. În 1960 devine antrenorul echipei naționale de juniori a Iugoslaviei și-și aduce aminte cu plăcere de turneul U.E.F.A. din România pentru că el coincide cu primul succes: locul doi într-o altă de valoroasă competiție cu adversari redutabili.

— „Colindînd orașele și comunele din jurul Belgradului, îmi amintesc că în localitatea Ub, am zărit printre copiii ce băteau mingea pe maidan un pușoi firav, dar care m-a atras din prima clipă. Am obținut de la părinții lui aprobarea să-l duc la Belgrad la liceu și bineînțeles la centrul de copii Steaua roșie. Firavul magic al mingii de atunci este astăzi extremul stînga al naționalei iugoslave, Dragan Geacai. La numai 17 ani Geacai avea să debuteze în prima echipă și pînă acum nu a părăsit-o niciodată”.

DIRECTOR TEHNIC LA STEAUA ROȘIE

Și așa, mîncînd cu juniorii și echipele de tineret ale clubului, Milan Miljanici devine, în iulie 1966, antrenor principal al celui mai popular club din Iugoslavia.

— „Primul sezon, 1966-67, a fost un fiasco! Echipa antrenată de mine avea să termine campionatul pe locul 12! Niciodată această celoră echipă a Iugoslaviei nu s-a clasat atât de slab în campionatul național. Dar jucătorii m-au înțeles și conducerea clubului s-a dovedit răbdătoare. În anul următor am câștigat campionatul și aveam să repetăm încă de două ori consecutiv”.

Miljanici l-a descoperit pe Achmovic și Krivocucca, pe Geacai și Pavlovici, iar în acest sezon a lansat cu succes pe tinerii Filipovici, Novkovic, Boghicevici. Steaua roșie este una din cele mai tinere echipe din prima ligă iugoslavă.

Am dori ca antrenorul iugoslav să-mi spună cîte ceva despre fotbalul european și

cel sud-american, despre concepția ofensivă care începe să reanime din nou acest alt de popular sport, despre ultimul campionat mondial și multe altele.

— „Noi, iugoslavii, spune Milan Miljanici, am jucat întotdeauna un fotbal ofensiv deși — paradoxal — nu am avut realizatori. Dar, la noi, „lăcătește” și „betoanele” nu au rezistat. Jocul închis a îndepărtat publicul de la stadion și a trebuit să ne lăsăm de „imitații”, jucînd după temperamentul și modul nostru de a gîndi acest joc. Mă bucur că ultimul campionat mondial a readus, prin jocul brazilienilor, spiritul ofensiv care — observ — prinde din nou teren în Europa. Mă impresionează automatizarea jocului la modul la care au reușit să-o facă englezii și germanii. Dacă la stilul acesta am putea „altoi” ceva din improvizatia sud-americanilor, cred că am obține idealul în jocul cu balonul rotund. Celebra echipă a Ungariei, interpretată de Bozsik, Puskas, Hidegkuti a reușit poate cel mai mult de cînd se joacă fotbal în lume”.

În final, antrenorul echipei campioane a Iugoslaviei a ținut să-și spună părerea și despre fotbalul românesc.

— „Dumneavoastră ați început să jucați cu mult mai bine de cînd — cred eu — v-ați eliberat de imitații, cău-tînd să adoptați la temperamen-tul ce vă caracterizează, stilul adecvat și maniera de a se „exprima” personal în

fotbal. Progresul este evident și rezultatele pe planul echipei naționale la fel. Ați reușit calificarea la Mexic, ați jucat în cadrul unei grupe foarte grele iar în turneul final ați obținut rezultate meritorii. Generația de jucători foarte talentați ca Dumitrache, Dobrin sau Răducanu, se va afirma, sînt convins, tot mai mult, românii vor fi de temut foarte cînd pentru cele mai puternice echipe din lume. Campioana României a eliminat-o pe Feyenoord! Dacă echipa campioană este din Arad și nu din București pentru mine acesta este un semn evident că se dezvoltă noi centre fotbalistice care se afirmă puternic. Campioana Italiei este din Cagliari, a Cehoslovaciei este Spartak din Trnava, echipa din Jena e campioana R.D.G. În aceste centre fotbalistice lucrează antrenori ca Scopigno, Buchner, Malatinski și Dumitrescu, personalități autentice în lumea fotbalului”.

Cu Milan Miljanici, antrenorul care a cucerit pentru a treia oară consecutiv trofeul „Portocala de aur”, acordată anual de ziaristii iugoslavi celei mai amabile personalități sportive față de ziaristi, se poate „șueta” despre fotbal ore întregi. Jovialul antrenor este în permanență dispus să-și împărtășească sincer gîndurile și părerile despre fotbal, sport cărui și-a dedicat viața cu pasiune și pricepere.

DUȘAN BUGARIN



MILJANICI — purtat pe brațe de jucătorii lui — după cîștigarea actualului titlu de campioni.

COMPETIȚIILE EUROPENE LA A TREIA ETAPĂ

Competițiile continentale au continuat să polarizeze atenția scenei internaționale a fotbalului. Al doilea tur, cu meciurile sale retur desăsurate săptămîna trecută, a venit — cum era de... așteptat — cu destule surprize. Dar, în ansamblul său, toate cele trei întreceri europene au confirmat ascendența fotbalului englez — lucru de altfel constat — și a impus, cu o tot mai puternică convingere, forța de joc a reprezentanților R. D. Germaniei și Olandei. Iată un tablou al echipelor rămase în cursă și cele trei competiții, grupate pe țări:

MAREA BRITANIE: Everton, Celtic („Cupa campionilor europeni” — prescurtat C.C.E.); Chelsea, Manchester City („Cupa cupelor” — prescurtat C.C.) — Liverpool, Arsenal, Leeds, Hibernians („Cupa europeană a tîrgurilor” — prescurtat C.E.T.).

OLANDA: Ajax (C.C.E.), Eindhoven (C.C.), Sparta Rotterdam și Twente (C.E.T.).

R. D. GERMANIA: Carl Zeiss Jena (C.C.E.), Vorwärts (C.C.).

POLONIA: Legia (C.C.E.), Gornik (C.C.).

IUGOSLAVIA: Steaua roșie (C.C.E.), Dinamo Zagreb (C.E.T.).

GRECIA: Panathinaikos (C.C.E.).

SPANIA: Atletico (C.C.E.), Real (C.C.).

BELGIA: F. C. Bruges (C.C.), Beveren, Anderlecht (C.E.T.).

CEHOSLOVACIA: Spartak Trnava, Sparta Praga (C.E.T.).

R. F. a GERMANIEI: Köln, Bayern München (C.E.T.).

ITALIA: Juventus (C.E.T.).

UNGARIA: Pecs Dozsa (C.E.T.).

PORTUGALIA: Vitoria Setubal (C.E.T.).

Observăm, ca performanțe remarcabile, eliminarea formațiilor portugheze de către reprezentanțele fotbalului din R. D. Germaniei; după cum întoarcerea de rezultat reușită la Innsbruck de Real Madrid (în „Cupa cupelor”) după înfrîngerea de la Madrid reprezintă de asemenea unul dintre k.o.-urile etapei a doua a marilor întreceri.

Mai grăbită, comisia de organizare a „Cupei europene a tîrgurilor” a stabilit, prin tragere la sorti, programul turului al treilea (optimile de finală):

Spartak Trnava — Köln; Bayern München — Sparta Rotterdam; Arsenal — Beveren; Dinamo Zagreb — Twente; Leeds — Sparta Praga; Anderlecht — Vitoria Setubal; Hibernians — Liverpool; Pecs Dozsa — Juventus.

FOTBALUL ȘCOLAR, RĂDĂCINA VIGUROASĂ A „SOCCER”-ULUI BRITANIC

John Faulkner (dreapta) a ajuns — într-un timp record — dintr-o echipă școlară în echipa Luton United și, mai apoi, la Leeds United. Don Revie, managerul lui Leeds, vede în Faulkner (în fotografie, în dispută cu Mick Jones) pe succesorul lui Jackie Charlton.



Tinerii englezi învață fotbalul în școală. Competițiile organizate și baza materială adecvată, oferă posibilități de practicare a fotbalului și fiecare elev talentat și cu velleități devine din fragedă vîrstă un jucător în miniatură. Progresul continuu al cluburilor profesionale nu a mîrit nici un moment decalajul dintre ele și baza de masă (școlile) pentru că, sub toate aspectele, și fotbalul școlar a ținut pasul cu acumulările calitative de la cluburi. Entre aceste două niveluri, un liant util îl constituie liga amatori, care are mîndria de a propulsa cînd și cînd în prima scenă, valori autentice și spectaculoase. Totuși cluburile își îndreaptă atenția cu precădere către fotbalul școlar unde „materia primă”, datorită vîrstei fragede, este adaptabilă și ușor de modelat. Atunci cînd specialiștii cluburilor descoperă posibilități certe în jocul fotbalistilor școlari, ei nu pridesc să investească sume mari pentru a-și asigura „paternitatea” tînarului jucător în formare. Se citează exemplul clubului Tottenham Hotspur care s-a plîns în mod public prin vocea președintelui său, Bill Nicholson, de a fi sîvîit în cazul unui elev de 15 ani, racolat imediat și iremediabil de un club rival.

Interesul total pentru fotbalul școlar s-a trezit în Anglia după anul de grație 1953, cînd echipa națională primea o ușurare lecție din partea reprezentativei Ungariei. Socul fusese atât de puternic, încît vechiul conservatorism britanic s-a autodizolvat și responsabilitățile tehnice la fotbalului insular și-au aruncat un ochi în curtea vecinilor. El a constatat astfel cu stupeoare că în Ungaria, de exemplu (pîlda nu a fost aleasă la întâmplare), școlarii se înscriu în cluburile de fotbal la o vîrstă cînd abia pot caligrafia numele idolilor lor. Cu alte cuvinte învățătura principală desprinsă a fost că, pentru a putea însuși forța unei mișcări fotbalistice naționale, este necesar ca cluburile să coopteze elemente foarte tinere pentru a putea fi modelate înainte de a-și fi format deprinderi solide, greu de corijat.

Cele mai receptive cluburi la noua politică au fost Manchester United și Wolverhampton Wanderers, care, desi greu convînse, au aplicat apoi cu toată energia metoda „vîntătorii” de talente din mediul școlar. Responsabili lor tehnici, Matt Busby și Stan Cullis, au organizat

cu consecvență operații ample de observare și selecționare a școlarilor talentați la fotbal și rezultatele au fost strălucite.

Se apreciază că Everton, care a cucerit ultimul campionat de fotbal și-a datorat succesul infuziei masive de jucători tineri, recrutați la vreme din școli și formați ulterior, iar West Ham nu are, la rîndul ei, nici un motiv de nemulțumire față de aderența la politica generală în relațiile club-școală, atîta timp cît poate oferi cel mai clasic exemplu de efica-

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU REVISTA „FOTBAL”

citate a acestui mod de lucru: Bobby Moore, fructul cel mai gustos al imensei pedinere fotbalistice care este școala. Leeds nu face nici o excepție. Cit despre Arsenal, clubul este satisfăcut deplin de progresul rapid ale copilandrilor de ieri care se numesc Charlie George, Eddie Kelly, Ray Kennedy și Sammy Nelson. Forța acestui nou val a fost în stare să risipească hotărîrea momentană a directoratului tehnic de a-l procura pe Ron Davies pentru importantă sumă de 200000 de lire.

Fotbalul școlar reprezintă rădăcina astăzi viguroasă, ale soccerului britanic, RELANSA-REA SPORTULUI REGE ÎN MAREA BRITANIE AR FI FOST IMPOSIBILĂ FĂRĂ EXPLOATA-REA JUDICIOASĂ ȘI METODICĂ A IMENSULUI REZERVOR DE TALENTE CARE ÎL REPREZINTĂ ȘCOLELE. O echipă uatră a Marii Britanii ar fi azi mai puternică decît reprezentanța cea mai de frunte, echipa Angliei. Ea ar include jucători ca Best, Ron Davies, Mike England, Jimmy Johnstone, Billy McNeil etc. Regulamente încă rigide, nu permit o echipă unită, dar și așa Alf Ramsey nu s-a făcut niciodată de ris cu Banks, Moore, Charlton, Bell, Osgood, etc.

Un lucru nu trebuie uitat: că totți acești fotbalști minunați au fost și ei cîndva niște școlari.

STEVE RICHARD

SELECȚIONERUL CEHOSLOVAC RYGR A DEMISIONAT

MECIUL CU POLONIA A FOST ULTIMUL EXPERIMENT
• ÎN „VIZORUL” FEDERAȚIEI, ANTRENORUL BOHUMIL MUSIL • SITUAȚIA ECHIPEI NAȚIONALE TREBUIE REZOLVATĂ PÎNĂ ÎN APRILIE 1971

PRAGA, 10 (prin telefon) — Meciul amical internațional dintre echipele Cehoslovaciei și Poloniei, terminat cu un

rezultat de egalitate (2-2) a pus capăt activității internaționale a fotbalistilor cehoslovaci pe anul 1970. O dată cu acesta a luat sfîrșit și activitatea „triumviratului” de antrenori care s-au ocupat de pregătirea echipei după C.M. din Mexic.

De fapt, după întoarcerea de la Chorzow, unde antrenorul Antonin Rygr a urmat pe viitorii adversari, acesta din urmă a declarat că, după partida cu Polonia, toți cei trei antrenori își vor prezenta demisia, lucru pe care l-au și făcut. „Este foarte dificil să îndeplinești o asemenea funcție în condițiile speciale create după suspendarea jucătorilor care au evoluat în Mexic. În fotbalul nostru de performanță s-au produs prea mari schimbări și în consecință mi-e foarte greu ca, în noile condiții, să pot îndeplini această funcție așa cum aș dori eu” și-a încheiat declarația Antonin Rygr.

Atît Mihai Vican cît și Jaroslav Vojvoda și-au înaintat demisiile, declarînd că această funcție trebuie s-o îndeplinească un antrenor care să se ocupe numai de „echipa națională și care să nu funcționeze și la echipe de club, așa cum era cazul celor trei antrenori.

În urma acestor demisii unul dintre principalii candidați pentru funcția de antrenor al naționalei rămîne Bohumil Musil, antrenorul echi-

pei Dukla Banska Bistrica care activează în divizia B. De altfel, B. Musil a mai antrenat echipa națională a Cehoslovaciei în perioada 1953-1956.

Cu toate că în partida cu Polonia formația Cehoslovaciei a apărut remanentă, schimbările efectuate n-au prea adăugîmînțătură jocului dacă ne gîndim și la faptul că polonezii au jucat fără șase titulari, printre care Lubanski și Szohysk.

În momentul de față, în activitatea naționale cehoslovace intervine o pauză pînă în primăvara anului 1971. Conducerea federației este de acord, că, dacă echipa Cehoslovaciei vrea să se afirme în disputele grele care o așteaptă anul viitor (ne referim la meciurile din cadrul preliminariilor Campionatului european) — este necesar să se pună capăt experiențelor, alcătuirii echipei de la o săptămîna la alta, în speranța că mai multă combativitate va suplini carentele de pregătire.

În aprilie 1971, pe echipa Cehoslovaciei o așteaptă în deplasare un meci greu, cu Tara Galilor. Se preconizează a se stabili de pe acum totul de perspectivă, mai ales că experiența a arătat că o echipă națională nu se alcătuiește ci se construiește cu concursul unui antrenor care să-și pună în aplicare planul său de pregătire.

JAN HAJEK



Nici la încălzire Skoblar nu are liniște — fotoreporterii și suporterii nu îl slăbesc o clipă

PRIN EUROPA FOTBALISTICĂ

DEMISII DE ANTRENORI

Se pare că sezonul actual nu-i prea favorabil antrenorilor de prima divizie a campionatului ungar. Până acum, zece dintre cei șaisprezece directori tehnici ai formațiilor de înalta categorie au demisionat sau au fost înlocuiți. Notăm din acest grup pe Kálmán (Ferencváros), Meszáros (Győr), Albert (Vasas), Marosvári (Salgotarjan), Szűcs (Dunaújváros). De notat că această ploaie de demisii sau înlocuiri s-a produs pe distanța de numai trei luni. Conducerea cluburilor caută tehnicieni energici și severi. După cum observă ziarul „Népszport” din Budapesta, un studiu al sectorului tehnic al federației din Budapesta, a dus la concluzia că, în medie, fotbalistii din prima divizie efectuează 70 până la 90 de sprinturi în cursul unui meci, în timp ce în multe dintre echipele renumite ale fotbalului european numărul acestor sprinturi este de 140-150. Se observă deci, după cum conchide ziarul budapestan, că din punct de vedere al pregătirii fizice, în primul rând, fotbalistii de performanță trebuie să-și amelioreze substanțial pregătirea.

KUNA IN VERRA

După un început ezitant, formația din Trnava — Spar-

tak — revine în fruntea luptei din campionatul cehoslovac. Kuna, mijlocasul ofensiv al formației, deține o formă remarcabilă. El a marcat trei dintre cele patru goluri ale lui Spartak (al patrulea a fost opera lui Adamec) în partida cu Dukla Praga. Aceasta, ca și o altă formație renumită a fotbalului cehoslovac, Slavia, tot din Praga, trece printr-o pronunțată criză de formă și n-ar fi exclus ca directorii lor tehnici, Vojvoda și, respectiv, Rygr — fost, un timp, director tehnic al selecției — să fie înlocuiți.

O REINTRARE-SURPRIZA

Cind știrile asupra sănătății lui erau mai contradictorii ca oricând, internaționalul olandez Cruyff și-a făcut o mal mult decât satisfăcătoare reîntregire în formația sa de club — Ajax — în partida cu P.S.V. Eindhoven. A fost un meci splendid, dovedind marea ofensivă a clubului din Eindhoven, câștigat cu mare greutate și după multe emoții de formația din Rotterdam. De altfel, singurul gol ar partidei, a fost rezultatul unui sut de la distanță al lui Mühren. După meci, Michels, antrenorul lui Ajax, a declarat: „Eindhoven are, în acest moment, forța de joc a lui Feyenoord sau a lui Ajax. Pretențiile sale la câștigarea titlului sînt perfect justificate”.

„ATACANTII DE BUZUNAR” PROMIT, TOTUȘI...

După trul concentric al presei asupra lui Munoz, antrenorul lui Real, acesta a înregistrat două succese care îi pun acum în altă postură. Mai întâi, „atacanții de buzunar”, cum sînt numiți tinerii promovați de antrenorul madrilen în echipă — Bueno, Fleitas, Perez — au realizat o partidă excelentă în fața marelui rival — actual lider — Atletico. Realul a condus cu 2-0 la pauză, surclasându-și adversarul, și numai eroarea de a se retrage în apărare pentru menținerea rezultatului le-a adus jucătorilor antrenat de Domingos un rezultat egal, zmul în ultimele cinci minute ale partidei. Apoi a venit succesul de la Innsbruck, care a reparat defecțiunea de la Madrid, și Real s-a calificat în turul următor al „Cupei cupelor”. Acum, președintele Bernabeu se felicită pentru hotărîrea de a nu fi primit demisia lui Munoz.

SKOBLAR, OMUL NR. 1 AL CAMPIONATULUI FRANCEZ

Internaționalul jugoslav Skoblar strălucește în acest sezon. El trage pur și simplu după el întregul atac al echipei sale, Olympique Marseille. Golgeter, ales jucătorul lunii octombrie, Skoblar realizează meciuri de mare spectacol. Stadionul din Marsilia este plin la fiecare apariție a echipei locale, cu excelentul atacant în fațadă. Suporterii îl asaltează la fiecare ocazie, vinătoarea pentru autografele sale desfășurându-se peste tot. Comentarii subliniază că datorită în special lui Skoblar, O.M. Marseille se ține „în plasa” lui St. Etienne și își păstrează șansele de a participa la lupta pentru titlu.

ALTE OPINII CONTRA MĂRIRII NUMĂRULUI DE ECHIPE ÎN TURNEUL FINAL C.M.

Zilele trecute a avut loc la Paris ședința de lucru a comisiei de fotbal profesionist din cadrul U.E.F.A. La ordinea zilei, mai multe puncte dintre care cele mai principale au fost legate de viitoarea ediție a campionatului mondial, de desfășurarea „Cupei europene a tirgurilor” și, în sfîrșit, activitatea fotbalistică feminină.

Comisia de lucru, alcătuită din reprezentanți a 17 țări, s-a declarat împotriva proiectului F.I.F.A.-ei de a majora numărul echipelor participante la turneul final al C.M., deoarece în acest fel jucătorii ar lipsi perioade prea îndelungate de la cluburile lor, care astfel și-ar vedea lezate interesele materiale.

În continuare comisia a examinat modul cum se desfășoară competiția cunoscută sub numele de „Cupa europeană a tirgurilor”. Începînd din anul viitor organizarea acesteia se va face de U.E.F.A., criteriul de selecție a echipelor participante rămînd același ca în prezent: după valoarea pe care o arată în campionatul țării respective, căruia astfel i se mărește interesul.

În ceea ce privește fotbalul feminin, comisia a hotărît să sugereze comitetului executiv al U.E.F.A.-ei ca acesta să recomande federațiilor naționale să acorde tot interesul și să urmărească îndeaproape această activitate, pentru a nu-și pierde caracterul său pur sportiv.

Tot cu această ocazie s-a analizat și modul cum s-au desfășurat pînă în prezent meciurile celor trei competiții continentale intercluburi — „Cupa campionilor”, „Cupa cupelor” și „Cupa europeană a tirgurilor” — și s-a ajuns la concluzia că actele de indisciplină au fost mai numeroase și chiar mai grave decît în anii trecuți. În acest sens comisia a hotărît să facă tot ce-i stă în putință pentru a le curma cu desăvîrșire.

SECVENȚE DIN FOTBALUL BRAZILIAN

Anul 1970 a fost pentru fotbalul brazilian un an, am putea spune, dintre cei mai rodnici. Este suficient să amintim în acest sens marea succese de la noua ediție a C.M. din Mexic. O scurtă perioadă de odihnă a urmat acestui mare triumf, după care galben-verzii au intrat din nou în arenă: două partide amicale, una cu Mexicul (2-1), jucată sub titulatură de „meciul mulțumirii” (aluzie la excelentul tratament de care s-au bucurat oamenii lui Zagalo pe tot timpul șederii în Tara Aztecă), și alta cu Chile, cîștigată net: 5-1.

Pe plan intern, este în plină desfășurare „TURNUL ROBERTAO” cea mai dificilă competiție din Brazilia și care este considerată primul pas spre instituirea unui campionat național. La acest turneu iau parte 17 echipe împărțite în două grupe cu nouă și, respectiv, opt participante. Cîștigătoarele celor două grupe se vor întîlni între ele într-un dublu meci, care va furniza pe așeză campioana a țării.

În prima parte a desfășurării acestui turneu, marea deziluzie a constituit-o Botafogo, celebra echipă antrenată de Mario Zagalo, care deși cu efectivul complet, a pierdut trei meciuri

● BOTAFOGO, ECHIPA LUI ZAGALO, DEZILUZIO-NEAZA ● PORTARUL LEAO N-A PRIMIT GOL ÎN SAPTE MECIURI! ● „TROFEUL ROBERTAO”, EM- BRIONUL UNUI VERITABIL CAMPIONAT NAȚIONAL? ● CE FAC JUCĂTORII CARE AU EVOLUAT ÎN MEXIC?

La rând. Nici Santos, cu Pele și Carlos Alberto în formație, nu a fost scutit de înfrîngerii. Intrat mai tîrziu în competiție, datorită unui turneu în afara granițelor țării, Santos a debutat cu o victorie ca după aceea să sufere o categorică înfrînge-

re (1-5) în fața lui Vasco da Gama, cu toate că Pele a jucat. Și, pentru că veni vorba de Pele, să amintim că numele său a fost dat unui mare stadion din orașul Maceio, statul Alagoas, la a cărui inaugurare a evoluat însuși Santos și bineînțeles, „donatorul” numelui stadionului.

Dar meciul de vîrf al „turneului Robertao” l-a constituit cel care a opus pe Flamengo lui Botafogo. Deși întîlnirea s-a terminat cu un scor alb, nivelul jocului a fost cel mai ridicat din toate cite s-au disputat pînă acum. La Bello Horizonte, în fața a 80 000 spectatori, echipa lui Tostao, Brito și Piazza, Cruzeiro, n-a putut bece de Atletico Mineiro care a marcat golul egalizator prin marea revelație, Evaldo, cu numai cîteva secunde înainte de terminarea jocului. Rezultat senzațional la Porto Alegre, unde Fluminense a fost învins de Internacional. La scorul de 1-0 pentru adversari, Fluminense a beneficiat de o lovitură de la 11 m pe care portarul a respins-o și Claudiomiro, pe contraatac, a înscris cel de-al doilea gol al echipei sale. Învingînd pe Bahia, Palmeiras și-a păstrat locul în fruntea unei dintre cele două serii, iar portarul său, internaționalul Leao, a trecut și de AL SAPTELEA MECI FĂRĂ SĂ PRIMEASCĂ NICI UN GOL.

O figură excelentă face în rîndurile echipei F. C. Sao Paulo uruguayanul Pedro Rocha care — alături de Gerson — constituie un tandem de temut pentru orice apărăre și o satisfacție pentru antrenorul Zeze Moreira care a ținut morții să-l aibă în echipă.

O altă echipă foarte cunoscută, Corinthians, are o comportare deloc mulțumitoare, vinovată fiind (bineînțeles!) antrenorul Dino Sani. Acesta de altfel a și fost înlocuit cu celebrul Aimore Moreira, fost antrenor al echipei reprezentative.

Ce fac jucătorii care au evoluat în Mexic?

Portarul Felix de la Fluminense a fost un timp în scădere de formă și de aceea a fost înlocuit în citeva meciuri cu Jorge Vitorio. Asistăm oare la apusul carierei unui jucător ajuns astăzi la vîrsta de 32 ani? Carlos Alberto și Clodoaldo sînt oameni de bază la Santos deși cel de-al doilea a lipsit mult din echipă din pricina unei maladii. Everaldo, de la Gremio, este în formă foarte bună deși joacă altă fundație, cit și mijlocas. Piazza și Brito, cei doi fundași centrali, ambii de la Cruzeiro, evoluează în nota lor obișnuită, adică bine, cu toate că în meciul cu Santos (1-1) primul a comis o gravă greșală în urma căreia Nenê, înlocuitorul lui Pele în acest meci, a înscris golul echipei sale. Ca un amănunt pitoresc, trebuie să amintim că din nou Brito, ca și înainte de Mexic, este posesorul unui superbe (și foarte lungi) bărbii. Jairzinho a lipsit și el cîteva timp din echipa sa, Botafogo, dar acum și-a reluat locul de... atacant central, pentru că cel de extremă dreaptă din echipa națională a fost de... circumstanță, din necesități dictate de interesele echipei. Tostao și Pele, la Cruzeiro și, respectiv, Santos acționează acum pe poziții mult mai retrase ca la C. M. din Mexic ceea ce se consideră că este o... viclenie tactică din partea antrenorilor lor. În sfîrșit, Paulo Cesar, de la Botafogo, se arată a fi cel mai în formă om al echipei sale.

Cît privește pe antrenorul Mario Zagalo, el suferă alături de suporterii lui Botafogo. Echipa lui n-a ajuns încă să dea rîndamentul scontat, deși valoarea medie a jucătorilor este poate cea mai ridicată din întreaga Brazilie. Dar nu întotdeauna 11 jucători formează și o echipă!

Uruguayanul Rocha, în linie cu Gerson, face un sezon bun la Sao Paulo



MARINEÎNȚELEGERI LA INTER!

Da! „Revoltă” la Internazionale din Milano, unde frumoasele zile de altădată, de pe vremea președintelui Angelo Moratti și a lui Helenio Herrera, cînd echipa cucerise campionatele rînd pe rînd, s-au dus. „Nero-azzurri” sînt agitați acum de un scandal care, se zice, ar fi de ordin financiar dar, de fapt, este răbunirea nemulțumirilor care zac de mai multă vreme în clubul milanez, alit de repede dispărut din finalta societate a echipelor de talie mondială. De fapt, acest „scandal” este cel mai recent iscat, dar nu — probabil — și cel de ne urmă, pentru că, azi, la Inter, după cum scrie „Miroir sportif”, se declanșează cite un scandal pe zi! Dar despre ce este vorba? „Revolta” a izbucnit ca urmare a publicării în „Corriere della sera” a știrii potrivit căreia fundasul burgnigh ar fi refuzat să joace în meciul cu Bologna datorită unor rațiuni bănești: rambursarea de către club a unor „taxe” în valoare de o jumătate de milion de lire. Burgnigh s-a supărat pentru că numai doi oameni erau la curent cu „afacerea”: președintele Fraizzoli și secretarul clubului, Mani. Unul dintre ei a „trădat”!

De aici — reacția în lant a celorlalți jucători și vîntul de revoltă care bate acum la Inter. Președintele Fraizzoli se pregătește să primească asaltul lui Mazzola și al reprezentan-

ților sindicatului jucătorilor. Acesta au și anunțat că, dacă Inter nu va cîștiga partida cu Cagliari (într-un timp, milanezii au jucat-o și au pierdut-o: 1-3), fotbalistii pot ajunge la refuzul de a mai intra pe teren.

Facchetti, avînd și el niste „taxe” de plătit, pretinde să beneficieze de același tratament cu Burgnigh, ca și ceilalți jucători, mai ales cei internaționali. El au declarat că, dacă clubul rambursează lui Burgnigh cel puțin o parte din aceste taxe, este loial să beneficieze de acest drept și ceilalți.

La toate astea s-au mai adăugat și alte fapte care au aprins vîlvata: Corso a rămas la Inter în ciuda opoziției antrenorului Heriberto Herrera și... la dorința unei anumite doamne; Bodin nu mai vrea să se prezentească cu H. H. și și-a oferit serviciile lui A. S. Roma (unde este celălalt Herrera, Helenio, cel care l-a format și l-a promovat în prima echipă) și U. S. Cagliari; Jair, brazilianul, vrea să plece cu orice preț. În sfîrșit, jucătorii, în cor de data asta, îl contestă pe Heriberto Herrera pentru că nu îi apără pe ei și interesele lor, pentru că, după cum spune antrenorul, „acestea nu sînt treburile sale”.

Oricum, neînțelegerile continuă, iar fotbalistii au ajuns la concluzia că „toate astea ne fac să nu mai avem poftă de joc”.

O LECȚIE ASPRA

După cum probabil știți, meciul Austria — Italia disputat recent la Viena în cadrul Campionatului Europei a fost marcat de un regretabil accident: în min. 76, la o acțiune de contraatac a echipei sale, extremul stînga al Italiei, Luigi Riva, în luptă cu fundasul advers, Norbert Hof, și-a fracturat un picior.

Conform tradiției, la terminarea meciului, a avut loc obișnuitul schimb de tricouri între componenții celor două formații. Spre surprinderea generală, presupusul vinovat de accidentarea lui Riva, austriacul Hof, a fost evitat de către toți jucătorii italieni, care n-au vrut să schimbe tricoul cu cel accidentat și de protest față de violenta intervenție a austriacului. Asadar, o mică dar aspră lecție, care poate servi și altora.

CALENDARUL REPREZENTATIVEI BRAZILIEI

Deși la un moment dat s-a anunțat că timp de doi ani echipa reprezentativă a Braziliei nu va mai susține nici o întîlnire internațională, ulterior, conducătorii

DE PRETUTINDENI

fotbalului din „țara cafelei” au renunțat la ideea lor și chiar în anul viitor ea va fi opusă unor reprezentative europene și sud-americane conform calendarului întocmit și dat publicității recent. Acest calendar este următorul:

11 iulie, cu Spania la Rio de Janeiro
18 iulie, cu R. F. a Germaniei la Rio de Janeiro.
22 și 25 iulie, dubla întîl-

nire la Montevideo cu Uruguay în cadrul „Cupei Branco”

28 și 31 iulie, cu selecționata Argentinei, tot în dublu meci, la Buenos Aires în cadrul „Cupei Roca”.

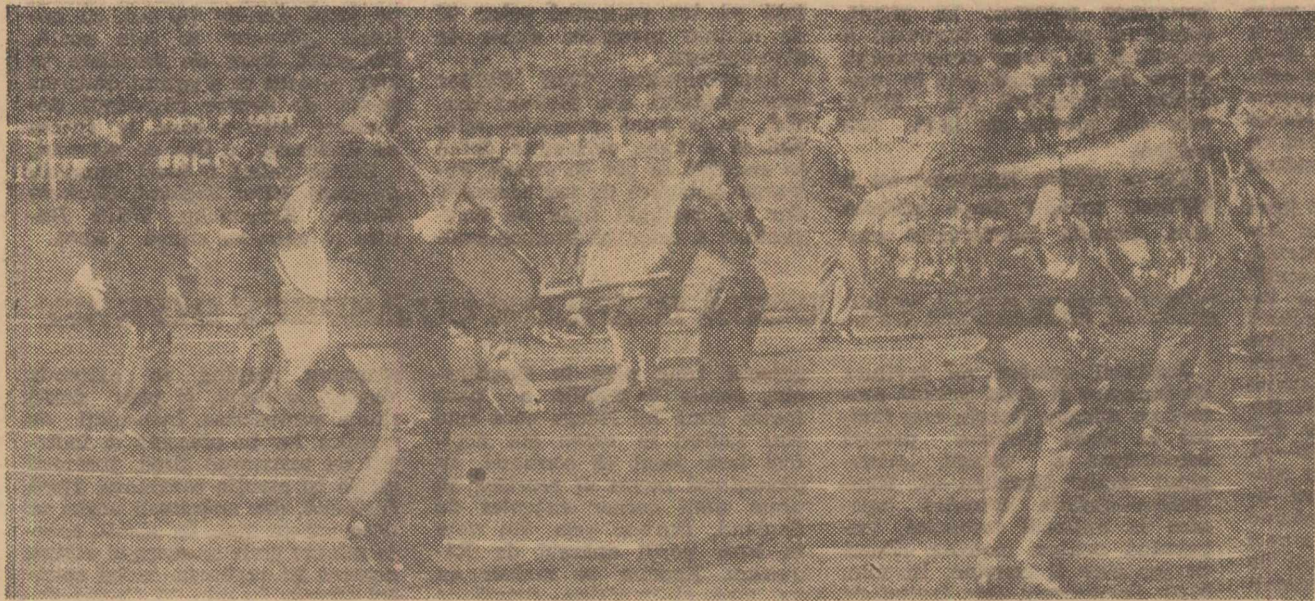
În funcție de datele libere și de acordul care urmează a fi încheiat ulterior este posibil ca echipa Braziliei să întîlnească tot la Rio de Janeiro pe cea a Italiei, reeditîndu-se în acest fel finala ultimei ediții a Campionatului mondial din Mexic.

Amintim de asemenea că pentru anul 1972 Confederația sporturilor din Brazilia intenționează să organizeze un mini-campionat mondial denumit „Cupa independenței” în care sînt au fost lansate invitații mai multor reprezentative din Asia, America de Sud și Europa, printre acestea numărîndu-se Argentina, Peru, Portugalia, Spania, Iugoslavia, Anglia, R. F. a Germaniei, Italia și Uniunea Sovietică.

PERFORMANȚE...

● Marele gol în partida cu Leeds United, Bobby Charlton a depășit recordul golurilor înscrise în campionatul englez — 198 — deținut de Rowley. De remarcat că, în cursul aceleiași săptămâni, el a jucat a 500-a partidă în cadrul echipei Manchester United și... a împlinit vârsta de 33 ani.

extern MAGAZIN extern



DIVERTISMENTELE PAUZELOR

A devenit un obicei, mult apreciat de spectatori, ca la marile meciuri, pauza să fie însoțită — muzical — de fanfare. La unul dintre jocurile disputate la Viena, spectatorii au aplaudat, cu veselie fanfara și... mai ales, pe poneiul purtător al tobei mari (fotografia de sus).

BORJA ÎN LUMEA MUZICII

Cunoscutul internațional mexican, Enrique Borja, s-a căsătorit — recent — cu Manela Ordaz, fiica unuia dintre cei mai renumiți compozitori din Ciudad de Mexico, Luiz Ordaz, ea însăși compozitoare de muzică ușoară. Cum Borja are și el contingențe cu muzica, având deja trei discuri înregistrate, care s-au bucurat de

succes, iată că se așteaptă o nouă ofensivă a familiei pe tărîmul melodilor.

Televiziunea mexicană a și propus de altfel acestui trio o emisiune muzical-sportivă. Prezentarea ei este așteptată, poate nici nu mai este nevoie s-o spunem, cu mult interes.

FACCHETTI SE APROPIE, SE APROPIE...

După meciul disputat la Viena, la 31 octombrie, căpitanul „squadră azzurra”, Giacinto Facchetti, a ajuns la 55 de jocuri în echipa națională. El l-a egalat astfel pe Meazza, celebrul internațional de dinaintea celui de al doilea război mondial. În aceea zi, la Viena, a sosit o telegramă din partea acestuia (care l-a fost și antrenor internaționalului italian) prin care

Facchetti era felicitat călduros. Acum, în fața sa, fundașul lui Internazionale nu mai are decât un singur scop: să-l ajungă și, eventual, să-l depășească pe Caligaris, recordmanul selecționărilor, cu 59 de prezențe în reprezentativă. Ceea ce, ținând seama de programul din viitorul apropiat al echipei Italiei și de forma constantă a lui Facchetti este realizabil.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

I N T E R M E Z Z O

ORIZONTAL: 1) A-părare... dură — Pe buzele învingătorilor. 2) Gol... de la cap — Plasă. 3) Pe extremitate — Trăgător nordic — Post scriptum. 4) La balon! — Pitic — Farul îl are ca element de bază. 5) A transformă spectaculos — I s-a pus o talpă. 6) Partener — Trecați printre o încălzire excep-

sivă. 7) Nu deține o formă bună — Pierdere în anonim. 8) Mucă — Mindria „Răpădului”. 9) Golul de debut — Avertisment. 10) Dărăban (pl) — Pozezi. 11) Bilbul în intervenții — Trage... la ham — Indemn. 12) Pe extremă, în tribună! — Argument decisiv la unele probe de rezistență — Tras. 13) Ega-

le, în teren — Instalați în dosul porții. 14) Potă de joc a pitichilor — Constație — Spațiul... baloanelor flare.

VERTICAL: 1) Lovit într-una pe teren — Legitimă la „U”. 2) Avintul (neart) — Obstrucție fiziologică. 3) Fără rezerve — Apărare în zonă (pl) — Un pic... gol! 4) Intervenție salvatoare — Metalul (neart). 5) Corner, pe dreapta! — „Ricoșat” pe stînga! — Exploatat prin suuri. 6) Precut la posibilitatea atacurilor — Muncit... în teren (fem.). 7) Silință înclăpșă! — Bătut cu... lovituri de ciocan. 8) În are! — Fluter evoluat. 9) Învingi doar de așa — Nu-i adversar — Notă. 10) Penalizare la pitici, aplicată în afara regulamentului — În mijlocul carului! 11) Obraz — R — Desfășurare în joc. 12) Prima notă — Nucleele tunarilor — Rezultat final. 13) Antrenament — Prezente la... selecții. 14) Ghici, ciupercă... — Intre... bare! — Cupă.

GEORGE MARINĂ
Sibiu

DEZLEGAREA CĂRELUI DIN NR. 232

Orizontal: 1) Codan — Săfem. 2) Alani — Scaune. 3) M — Cască — Fân. 4) Inas — Tarat — T. 5) Netot — Răe — Ca. 6) S — Nost — Rai. 7) Am — Mu — Picol. 8) Relu — Bulă — Te. 9) Grăse — Cană — U. 10) O — Noptos — Cec. 11) Noiret — Elevă.

BOLOGNA ȘI CELEBRUL EI SUPORTER



Ca orice italian care se respectă, și cunoscutul cântăreț de muzică ușoară Gianni Morandi este un frecvent spectator al meciurilor de fotbal. Și, ca orice italian care se respectă, are și el echipa lui preferată. Este F. C. Bologna, de la ale cărei partide nu lipsește aproape niciodată. Iată-l în fotografia noastră, în timpul meciului pe care F. C. Bologna l-a susținut recent cu Internazionale Milano (2-2). Alături de el este soția lui, actrița Laura Efrikian, iar în spate, în dreapta, o altă celebritate a muzicii ușoare, cu aceeași pasiune, F. C. Bologna, Lucio Dalla.

MICII VIRTUOȘI



Concursurile rezervate micilor sau foarte tinerilor fotbalisti — ținînd la desăvîrșirea tehnicii — devin tot mai frecvente în Europa. Cum se știe, și la noi, recent, a început o asemenea competiție organizată de ziarul „Sportul” în colaborare cu F.R.F. Instantaneul nostru vă prezintă un moment dintr-un asemenea concurs, care a avut loc la Zagreb, în pauza unui meci de prima divizie.

„SECRETUL” SUCCESULOR

Micuta insulă Honat, din apropierea coastelor de vest ale Franței are o populație de numai 500 locuitori dar — se putea altfel? — și o echipă de fotbal amatoare și, lucru desul de curios, nu mai puțin de opt dintre componenții ei poartă același nume, Le Gurin, fără însă ca nici unul dintre ei să fie... rude.

Valoarea echipei, la nivelul competițional la care participă, este destul de ridicată fiind recunoscută ca una ce pierde cu foarte mare greutate acasă. Redutabilitatea ei pe teren propriu se explică însă și prin alte cauze, care tin mai puțin de valoarea jucătorilor care o compun și mai mult de... elementul natural. Și iată cum: pe insulă nu există hotel, astfel că echipele oaspete sînt găzduite pe... continent, făcînd deplasarea către... insulă cu ajutorul bărcilor, cu 2-3 ore înaintea meciului. Drumul pe apă nu rămîne însă fără urmări, „răul de mare” cuprinzînd pe toți jucătorii care astfel nu mai pot da randamentul obișnuit, fiind pradă ușoară pentru jucătorii echipei gazdă.

Constatarea aceasta l-a făcut pe un cunoscut gazetar să-l sugereze în glumă lui Georges Boulogne, directorul tehnic al echipei naționale franceze, ca aceasta să-și dispute meciurile pe insula cu pricina. În acest fel succesul... ar fi asigurat.

SCOR ILUSTRAT

Surpriza nr. 1 de pînă acum, din preliminariile Campionatului Europei, a constituit-o acea 1-1 obținut de naționala Turciei în fața celebrei reprezentative a R. F. a Germaniei, pe terenul acesteia, la Köln. Fotografia, în care fundașul Webber este depășit de energia atacantului turec Sengül, ilustrează, într-o bună măsură această egalitate de numeni scontată (fotografia din dreapta).

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I. Telefoane: 111005 (centrală),
129596



PUTEREA DE LUPTĂ A ADUS ECHIEI ROMÂNIEI UN PUNCT PREȚIOS

CARDIFF, 11 (prin telefon de la trimitul nostru special). Abia cîteva minute s-au scurs de cînd arbitrul olandez Van Gemert a fluierat finalul partidei și îmi vine foarte greu să descriu dramatismul acestui meci. Au fost 90 de minute infernale, epuizante chiar și pentru noi cei care am stat sub o tribună acoperită, la masa presei. Pe lângă condițiile cu totul speciale în care s-a disputat, cu această ploaie necontenită și rece, cu care noi nu sîntem obișnuiți, cei aproximativ 45.000 de spectatori nu au tăcut o clipă încurajîndu-și formația favorită. În plus, arbitrajul care nu poate fi caracterizat decît ca părtinitor pentru gazde. Probabil că olandezul Van Gemert este și acum supărat că o echipă românească a eliminat pe Feyenoord din C.C.E.! Numai astfel îmi explic de ce n-a acordat 11 m la acea fază din prima repriză cînd Neagu a fost faultat clar în careu. Apoi, a dat foarte multe decizii împotriva noastră la atacuri regulamentare. În afara barei lui Dumitrache din min. 36, cu un arbitraj corect echipa noastră reprezentativă ar fi cîștigat acest joc, în ciuda faptului că galezii au forțat victoria în repriza a doua, avînd la rîndul lor o bară și destule situații de gol. Dar în fața lor s-a ridicat ca o stîncă inexpugnabilă acest admirabil Răducanu care i-a înmărmurit prin plasamentul și siguranța intervențiilor sale pe spectatorii din Cardiff, care văd fotbal de mai mult de o sută de ani...

În prima jumătate a partidei echipa română a atacat mai mult, construind cu răbdare fiecare acțiune. Echipa a avut o rezistență bună și o dispoziție de joc corespunzătoare. Execuțiile au fost făcute în viteză și cu precizie. Dumitrache și Dobrin s-au relevat din punct de

vedere tactic. Organizarea de joc a fost clasicul 1-4-2-4, foarte elastic, cu treceri, atunci cînd jocul o împunea, în așezarea 1-4-3-3 sau chiar 1-4-1-2, cu aglomerare în fața zonei centrale a porții. În plus, reprezentanții noștri au aplicat corect presingul pe tot terenul ceea ce i-a deranjat vizibil pe jucătorii din Țara Galilor.

După pauză, s-a resimțit lipsa lui Dinu, dar și echipa, în ansamblu, a scăzut în rezistență. S-a greșit mai mult la execuția paselor, a depozitării, a interceptărilor. În schimb, jucătorii noștri s-au grupat și mai bine în apărare, au fost mai atenți la centrările gazdelor, printr-un sever marcaj al extremelor. Perioada cea mai grea a fost sfertul de oră dintre min. 60-75. „Sfertul nostru” fatal, cînd atacul nu a mai ținut mingea, atacanții au rămas izolați, scăzînd și forța presingului. Iar atunci cînd linia defensivă a fost la un pas de a ceda, a intervenit Răducanu cu cîteva reflexe uimitoare. A fost introdus Domide, cu forțe proaspete, și echipa — prin această infuzie, dar și datorită moralului însușit de reușite lui Răducanu, — și-a recăpătat prospețimea și încrederea, echilibrînd jocul către un final care ne-a permis să menținem egalitatea.

Mă întreb, acum, dacă reprezentativa noastră, reușind acest draw, aici, la Cardiff, a cîștigat un punct sau, dimpotrivă, a pierdut unul — adică victoria? Am cîștigat un punct prețios datorită bunei pregătiri tehnico-tactice care a dat unsprezeceleui nostru posibilitatea să joaneze bine în condițiile unui teren foarte greu și ale unui timp nemilos, datorită jocului fără fisură al apărării, pornind de la portar și pînă la extrema stîngă. În atac, fotbalistii români au manifestat o frecvență sporită

a acțiunilor ofensive față de alte jocuri în deplasare, de unde echilibrul partidei. În sfîrșit, coeziunea morală a formației a constituit un factor determinant, ea nu s-a diminuat nici în condițiile accidentării lui Dinu, una din piesele de bază ale echipei.

De ce echipa României nu a cîștigat, totuși? După părerea mea datorită insuficienței con-

stanțe în efort; de aceea atacanții noștri nu au putut face față pe tot parcursul celor 90 de minute sarcinilor duble de atac-apărare.

Reprezentativa Țării Galilor este alcătuită din jucători masivi, cu o bună pregătire atletică și o mare rezistență fizică în condiții de joc în viteză. Folosește o tactică de joc adecvată, dar s-a resimțit lipsa de omogenitate a celor unsprezece echi-

pieri. Gazdele au mizat pe aruncarea mingilor în careul nostru, pe jocul excesiv pe sus, cu baloane „plouate” în fața porții. Pe scurt, lipsă de varietate în atac — ceea ce a ușurat dintr-un punct de vedere răspunsul defensivei noastre care, în frunte cu Răducanu, a fost de netrecută. Dintre galezii o bună impresie au lăsat Mike England, Graham Moore, Krzywicki, Whin Davies și extrema stîngă, Rees.

MECI DRAMATIC. DOUĂ REPRIZE CU ASPECT DIFERIT

Jucătorii români au lovitura de începere și după primul contact cu mingea, Dobrin este faultat de Hole. Printr-o precisă transmitere a mingii, „triunghiul tactic” Dumitrache-R. Nunweiller-Dobrin combină ingenios la mijlocul terenului, imprimînd echipei noastre ritmul de joc care îi convine. În min. 3 Fl. Dumitrache este faultat de Rodrigues la 30 m lateral stînga. Tot el execută lovitura liberă, care rămîne însă fără rezultat. În această primă parte a jocului Dumitrache dublează în permanență pe Sătmăreanu și în minutele 5 și 6, este obligat să-l stopeze prin fault pe periculosul Rees. Ambele lovituri sînt respinse cu siguranță de Sătmăreanu și Lupescu. Un minut mai tîrziu, pe contraatac, Dumitrache îl dribblează pe England dar nu și pe Powell care acordă corner. Jucătorii galezi preferă mingile lungi în adîncime așa cum aveau s-o facă și în min. 10 cînd Răducanu a cules mingea din picioarele lui W. Davies.

În minutele următoare, două combinații de efect între Dobrin și Neagu sînt stopate în ultimă instanță de fundașii England și Rodrigues. Din nou în min. 13 o minge trimisă în adîncime de Moore, dispecerul echipei galeze, este finalizată de Rees printr-un șut extrem de puternic, de la marginea careului, reținut cu siguranță de Răducanu. În min. 15 Sătmăreanu trimite în corner. Execută Rees și W. Davies se înalță, trimite fulgurător cu capul dar de puțin pe lîngă poartă. În min. 17 și 19 Dumitrache și R. Nunweiller șutează prin surprindere de la distanță și mingea trece razant cu bara transversală. Îi imită și Dinu (min. 20) cu un șut de la 30 m. O acțiune personală a extremei drepte Krzywicki este apoi stopată de Sătmăreanu care trimite în corner. Jucătorii noștri ies mai hotărîți la atac, Dumitrache și Dobrin trimit pase precise pe diagonală, dar sobrietatea apărătorilor galezi care aplică marcajul om la om face ca acțiunile atacanților noștri să fie oprite la marginea careului. În min. 26, Dinu este faultat și randamentul său este din ce în ce mai scăzut. În min. 36 Dumitrache expediază o bombă în bara transversală, mingea revine pe verticală în fața porții și este respinsă de fundașul Powell în afara careului. Apoi Răducanu se remarcă la un șut din apropiere al lui W. Davies.

În min. 43 portarul nostru de-

gajează lung pînă la Dumitrache, acesta îi trimite o pasă foarte bună lui Neagu care este clar faultat în careu dar arbitrul lasă jocul să continue. În penultimul minut al reprizei, în urma unui corner executat de England, Durban reia din vole în bara porții apărată de Răducanu. Repriza se încheie cu un atac al gazdelor, stopat de blocajul lui Răducanu la picioarele lui W. Davies.

Inceputul reprizei a doua îi găsește pe galezi în atac, dar ofensiva lor este destrămată cu calm de apărătorii noștri. Obținem imediat un contraatac pe partea

măreanu resping în extremis (uneori, e drept, și prin fault) mingi periculoase. Încurajați de postura lor în ofensivă și îndrăjiți de insuccesul final, jucătorii galezii își mențin presiunea, atacă furibund, dar apărătorii noștri se descurcă cu bine. În sfîrșit, aceste minute grele se scurg și echipa noastră își regăsește iarăși spiritul ofensiv. În min. 65, Neagu cîștigă prin presing o minge din picioarele fundașului Powell și reușește să șuteze prin surprindere de la 15 m fără să înșele însă vîgilența portarului Sprake. În min. 68, echipa noastră construiește un atac de toată frumusețea pe ruta Dumitrache-Fl. Dumitrache-Dumitrache-Radu Nunweiller-Fl. Dumitrache, dar ultimul nu poate obține decît un corner. Două minute mai tîrziu se petrece o fază incandescentă la poarta echipei

TARA GALILOR -- ROMANIA 0-0

STADIONUL „Ninian Park”, timp ploios, teren foarte alunecos, frig, aproximativ 45.000 de spectatori.

ȚARA GALILOR: Sprake — Rodrigues, England, Powell, Thomas — Durban, Graham Moore, Hole — Krzywicki, Whin Davies, Rees.

ROMANIA: Răducanu 10 — Sătmăreanu 9, Lupescu 9, Dinu 8 (min. 46: Hălmăgeanu 8), Mocanu 8 — Dumitrache 8, Nunweiller VI 8 — Neagu 8, Dobrin 8 (min. 76: Domide), Dumitrache 8, Dumitrache 8.

ARBITRU: Erick Van Gemert (Olanda) ne-a dezavantajat.

stîngă, unde Florian Dumitrache aleargă și dribblează cu dezinvoltură, urmează o pasă la Dumitrache care după două driblinguri de efect, eșuează din păcate în interiorul careului de 16 m. Cîteva minute, jocul vehiculează sprinten între cele două porți dar treptat, treptat, fotbalistii galezii pun stăpînire pe spațiul de joc. Începe o perioadă de asediu al terenului nostru. Înregistrăm totuși o mare ocazie de a deschide scorul (min. 53), cînd mingea centrată de Florian Dumitrache pe jos și cu bună adresă nu poate fi ajunsă de Dumitrache, care la numai 5 m de poarta lui Sprake, asistă neputincios la traiectoria ei. În min. 55 este rîndul lui Răducanu să arate ce poate, căci el respinge cu un plonjon spectaculos o centrare-șut a extremei Krzywicki. Această fază avea să fie parcă un semnal de asalt în tabăra echipei galeze, ai cărei jucători impun o frecvență îngrijorătoare de mare fazelor la poarta noastră. Am notat minutele 56, 58, 61 și 62, cînd fie Răducanu, fie Hălmăgeanu, fie Sătmăreanu, fie Florian Dumitrache

noastre, cînd lovitura liberă directă din apropierea liniei de 16 m este executată cu măiestrie pe lîngă zidul echipei noastre. Mingea s-a îndreptat ca un bolid la rădăcina barei și cînd 50.000 de spectatori se pregăteau să salute golul, portarul Răducanu, zvîcnind într-un plonjon, reușește să prindă balonul. Pe fondul unei dominări generale a echipei galezii, formația noastră întreprinde unele contraatacuri cu grad de pericolozitate. În min. 79, Neagu scapă de adversarul direct și șutează dintr-un unghi lung, puțin pe lîngă bara porții lui Sprake. Pînă la sfîrșitul meciului pericoul golului mai planează în careul nostru, în min. 84 mai mult ca oricînd, căci o minge care se îndreptă spre poarta goală este respinsă, în ultimă instanță, de Sătmăreanu. Ultimele minute înseamnă eforturi generale pentru deschiderea scorului, dar nici Radu Nunweiller, nici W. Davies sau Rees nu au această șansă, în ciuda șuturilor efectuate.

Mihai IONESCU

CINCI MINUTE DUPĂ MECI...

ANGELO NICULESCU: „Echipa noastră a dovedit o bună sudură morală și a aplicat o tactică potrivită unui joc greu în deplasare, a cărui dificultate a crescut și datorită condițiilor atmosferice neprielnice. Consider că prin acest rezultat ne-am mărit șansele în vederea calificării în turneul final al Campionatului European”.

TITUS OZON: „România a jucat bine, reușind să depășească momentele grele, acționînd ordonat și aplicînd corect sarcinile de joc. Consider rezultatul de azi o importantă opțiune în vederea cîștigării seriei”.

HĂLMĂGEANU: „La fel ca și la Lausanne, jocul în care s-a hotărît soarta grupei noastre în

preliminariile campionatului mondial, am fost pus în situația de a înlocui un apărător lovit, atunci Deleanu. Sper că am reușit, împreună cu colegii mei, să fac să nu se simtă lipsa lui Dinu”.

RĂDUCANU: „Eram dinainte convins că n-am să primesc nici un gol. Dacă Dumitrache n-ar fi tras în bară, am fi repetat isprava de la Lausanne”.

DAVE BOWEN, antrenorul echipei galeze: „România au constituit o mare surpriză pentru mine. Acționează variat și cu multă precizie. Așa cum au jucat azi nu văd ce echipă ar fi putut să-i înfrîngă. În ciuda mizei mari, jocul a fost totuși fair”.

MIKE ENGLAND: „Dumitrache nu s-a dezmințit. Inventiv și rapid ca un spiriduș, a reușit să scape de cîteva ori

de sub supravegherea mea și a fost la un pas de a înscrie. Echipa României mi-a lăsat o impresie bună”.

SITUAȚIA DIN GRUPĂ

1. ROMANIA	2 1 1 0 3-0 3
2-3. Cehoslovacia	1 0 1 0 1-1 1
2-3. Țara Galilor	1 0 1 0 0-0 1
4. Finlanda	2 0 1 1 1-4 1

MECIURI DE JUCAT: 21.IV.1971: Țara Galilor-Cehoslovacia, 16.V.1971: Cehoslovacia-România, 26.V.1971: Finlanda-Țara Galilor, 16.VI.1971: Finlanda-Cehoslovacia, 22.IX.1971: Finlanda-România, 13.X.1971: Țara Galilor-Finlanda, 27.X.1971: Cehoslovacia-Țara Galilor, 14.XI.1971: România-Cehoslovacia, 24.XI.1971: România-Țara Galilor.

„TRICOLORII” NE ARATĂ DRUMUL...

Așadar, meciul la Cardiff! Un rezultat bun, un rezultat care ne bucură, pentru că — grație lui — echipa noastră reprezentativă se instalează ca primă favorită a grupei preliminare din care facem parte în actuala ediție a Campionatului european. Calculul pe care ne sprijinim cînd facem această afirmație este foarte simplu. Principalii noștri concurenți, echipele Cehoslovaciei și Țării Galilor, AU PIERDUT CITE UN PUNCT PE TEREN PROPRIU, în timp ce noi am acumulat un punct în deplasare iar asupra celorlalte formații care a reușit o performanță similară, Finlanda (1-1 la Praga), am reputat o victorie netă la București.

Subliniam într-un comentariu precedent că punctele scoase în deplasare sînt decisive în asemenea confruntări, cum sînt preliminarile C.M. sau C.E. și de aceea apreciem că atît prin prisma valorii adversarului, cît și prin faptul că am realizat un meci nu pe teren străin, rezultatul de a seară de pe „Ninian Park” este superior celui reușit acum o lună la București. O dată în plus, echipa noastră națională și-a probat coeziunea, puterea de luptă, maturitatea, calitățile pe care le-a dovedit în preliminarile lui „Mundial 70” și le-a consolidat în vilfoarea aprinselor întreceri de la Guadalajara. Această toamnă, cu debutul victorios în fața Finlandei, în competiția dotată cu trofeul R. Delaunay, și cu meciul egal reușit în fața echipei care a ținut în acest an în șah în campionatul interbrițanic marea echipă a Angliei, vine să confirme încă o dată că AVEM O ECHIPA NAȚIONALĂ DE REALĂ VALOARE, aptă să ne reprezinte cu succes în competițiile de mare anvergură, capabilă să ne aducă în continuare și alte satisfacții, mai ales dacă ținem seama de tinerețea sa, de sudura sa sufletească.

Subliniind încă o dată meritele celor 13 echipieri care au reușit a seara un succes (ne permitem să apreciem ca atare egalul de la Cardiff, prin prisma luptei pentru calificare în ansamblul său) și apreciînd deopotrivă și aportul adus de antrenorii lotului, Angelo Niculescu și Titus Ozon, socotim — în același timp — că nu este deloc greșit dacă, chiar azi, ne reamintim de carențele pe care fotbalul nostru, organizarea sa, continuă să le manifeste. Miercuria recentă, cînd trei echipe fruntașe ale noastre au fost eliminate la scoruri severe și de o manieră dură din competițiile europene intercluburi, este prea aproape și ni s-a închipit prea adînc în minte pentru a o uita. Acea miercuri și meciul de a seară nu fac, în fond, decît să ne impună cu și mai multă acuitate întrebarea care de cîteva săptămîni apare mereu pe buzele iubitorilor fotbalului: ce e de făcut pentru a ajunge să avem nu numai o echipă națională bună, ci și, în general, un fotbal bun?

Încă o dată, felicitări „tricolorilor” pentru poziția pe care și-au cîștigat-o în grupă, prin meciul de a seară. Și, încă o dată, o invitație la realism și luciditate în optica asupra fotbalului nostru.

Radu URZICEANU